

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIANSKI

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 do 2 po południu.
Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy.
Kasa czynna od 11 do 1-ej.
Opłata pocztowa uliszczona ry-
czałtem.

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, ul. Warecka № 7

Redakcja — tel. 176-70.
Dyrekcja — tel. 120-13.
Administracja — tel. 313-80.
Drukarnia — tel. 173-43.
Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

NUMER POJEDYNCZY
20 GROSZY.

DEMAGOGJA OFENSYWA ENDECIJ

W endecji wielka radość. Nareszcie złapała gratkę. Niewielką co prawda, ale na te chude dla endecji lata i to dobre!

Jak wiadomo, endecja nie może przeboleć tego, że kler w znacznej swej części opuścił jej szeregi (jak również chadecji) i przeniósł się sprytnie do obozu silniejszych, do obozu zwycięzców. Opuściła przez kler, a więc pozbawiona swej głównej siły, endecja przegrała wybory: ze 100 mandatów zjechała na skromne 37.

Co czynić? Bez kleru trudno będzie się odbudować... Endecja tedy się przyczaiła i — wciąż podkreślając swe ultra-klerykalne stanowisko — czekała na odpowiednią chwilę, na „poślizgnięcie się” jedynek. Wówczas każdy zobaczy, że „jedynek” — to masoni, i że prawdziwą obronę kler ma tylko w endecji.

Czekała... I oto przyszedł, przyszedł w końcu moment upragniony! Socjaliści (tow. Kopciński) postawili w Senacie wniosek cofnięcia osławionego okólnika p. Bartla w sprawie 3-krotnej spowiedzi w szkołach. I co się dzieje? — część „jedynek” z marszałkiem Szymańskim, wice-marszałkiem Gliwicem, b. wojewodą Romanem i t. d. głosuje ZA wnioskiem. Wniosek zostaje uchwalony. No nareszcie! Teraz endecja wzięła się do dzieła. Teraz jasne, że „jedynek”, a przynajmniej jej „lewica”, to „ateusze” i „masoni”. Nareszcie „argument”. Wszystko ruszyło do boju. Wszystko się zmobilizowało.

P. B. K. we wczorajszym „Kurjerze Warszawskim” popełnił cały ogromny artykuł na ten temat, do wiodząc, iż p. red. Mackiewicz z wileńskiego „Słowa” już dawno powiedział, że „jedynek” będzie partią umiarkowaną społecznie, ale anty-klerykalną, wedle francuskich wzorów.

Najbardziej szaleje oczywiście „Gazeta Warszawska”, a w niej p. M. K. W niedzielnej numerze wylicza ilu jest księży w „jedynce” i przypomina, że ci „jedynkowi” księża podpisali wraz z p.p. Rollem i Rudnickim odezwę „regionalną” krakowskiej grupy posłów i senatorów „jedynek”, a teraz ci senatorzy Rolle i Rudnik głoszą za wnioskiem socjalistycznym. Stąd niecierpliwie i zjadliwe pytanie:

„Czy wobec wyniku głosowania w Senacie księża posłowie Londzin, Madej i Czaj pozostaną nadal członkami klubu jedynek?”

P. M. K. im poleca gorąco endecję.

A we wczorajszym numerze endeckiej „Gazety” niestrudzony p. M. K. pisze groźny artykuł: „Złowieszczy dorobek” (!) czyli „Atak masonerii”. Złowieszczy dorobek — to długi spis różnych antyklerykalnych wystąpień lewicy w nowym Sejmie (bynajmniej nie „jedynkowych”) oraz wyników głosowań. „To dopiero pierwsze strzały!” — zaczyna reze p. M. K., gorąco polecając swe czcigodne stronnictwo, jako jedyne prawdziwie klerykalne. Słowem:

„Nowy parlament polski jest w swej większości wrogo usposobiony wobec Kościoła katolickiego. Taki był cel (!) i ten cel został — niestety — osiągnięty”. Oczywiście, stracone jeszcze nie wszystko. Bowiem

„Obóz narodowy stanie w pierwszych szeregach obrońców Kościoła”.

P. M. K. przepowiada nawet możliwość „walk religijnych” w Państwie i t. d.

Nie potrzebujemy chyba szczegółowo stwierdzać, iż wszystkie strachy, celowo inscenizowane, są prosto komedią dla wiadomych celów politycznych. Wnioski lewicy, skierowane przeciw nadużyciom kleru, byłyby nieraz. Sejm zaś, nie nawsze za nimi się wypowiadał. Natomiast uchwalą podwyższonego budżetu w kwocie 25 milj. zł. Poza tym „jedynkowi” Rząd ustalił zasiłek dla duchowieństwa w wysokości 22½%. Mało jeszcze?!

Z. P. P. S. POSIEDZENIE PLENARNE

Posiedzenie plenarne Z. P. P. S. — ostatnie przed przerwą letnią — odbędzie się w poniedziałek 2 lipca o godz. 11 rano w Sejmie.

Porządek dzienny: 1) Sprawozdanie Prezydium za okres ubiegły; 2) Plan pracy na przyszłość.

Prezes (—) Marek.

PIERWSZY MAŁOPOLSKI ROBOTNICZY ZŁOT SPORTOWY I MŁODZIEŻY ROBOTNICZEJ

odbędzie się w Krakowie w dn. 29 i 30 czerwca oraz 1 lipca

PROGRAM ZŁOTU.

Piątek 29 czerwca: zawody kolarskie, zawody sportowe i popisy chó-rów i orkiestr robotniczych; wszystko od g. 7 r.;
o godz. 3 p. p. uroczyste otwarcie Złotu w parku sportowym R. K. S. „Legia”;
o godz. 4 pp. rozwinięcie sztandar „Legji”, później ćwiczenia gimnastyczne;
o godz. 8 wiecz. — Akademia.

Sobota 30 czerwca: zrana zawody sportowe i zwiedzanie miasta, o g. 2 pp. — wycieczka do Wieliczki.

Niedziela 1 lipca: zrana zawody sportowe;
o godz. 11 r. pochód uczestników Złotu;
od godz. 3 pp. zawody i o 7 w. zamknięcie Złotu i rozdanie nagród.

Cena karty uczestnictwa wynosi tylko 6 zł.; karta uczestnictwa daje prawo do otrzymania odznaki złotowej, do kwatery i do pożywienia w ciągu trzech dni.

Uczestnicy Złotu mają prawo do zniżki kolejowej.

DORĘCZENIE RZĄDOWI POLSKIEMU NOTY STANÓW ZJEDNOCZONYCH TEKST AMERYKANSKIEGO PROJEKTU PAKTU PRZECIW WOJNIE

(PAT.) Poseł Stanów Zjedn. w Warszawie, p. Stetson, wręczył p. ministrowi Spraw Zagranicznych, z polecenia swego Rządu, notę, datowaną z dnia 23 czerwca 1928, w sprawie paktu antywojennego, z propozycją przystąpienia Polski do tego paktu. Do noty dołączony jest projekt paktu, odpowiadający w swych artykułach pierwotnemu projektowi amerykańskiemu, natomiast rozszerzony we wstępie.

Tekst projektu amerykańskiego brzmi następująco:

„Prezydent Stanów Zjednoczonych, prezydent Republiki Francuskiej, J. K. M. Król belgijski, Prezydent Czechosłowacji, J. K. M. Król Wielkiej Brytanii, Irlandii i Brytyjskich Dominów Zamorskich, cesarz Indii, prezydent Rumunii, cesarz Japonii, prezydent Rzeczypospolitej Polskiej — w głębokim poczuciu wysokiego obowiązku działania dla rozwoju dobra ludzkości, przekonani, że nadeszła pora, kiedy szczerze wyrażenie się wojny, jako narzędzia polityki narodowej, powinno nastąpić w celu uwiecznienia pokojowych i przyjaźnielskich stosunków, obecnie istniejących między ich narodami, przekonani, że wszelkie zmiany w ich stosunkach wzajemnych winny być poszukiwane tylko zapomocą środków pokojowych i być wynikiem pokojowego i uporządkowanego postępowania, a że któremukolwiek należącemu do niniejszego paktu mocarstwu, które w przyszłości podejmie się przeprowadzenia swych narodowych interesów przez uciekanie się do wojny, winny być odmówione korzyści, wypływające z tego traktatu; w nadziei, że zachęczone przez ich przykład wszystkie inne narody świata, przyłączą się do tego wysiłku ludzkości, a przez przystąpienie do niniejszego traktatu, z chwilą jego wejścia w życie, wprowadzą swe narody w orbitę do-

brodziejstw jego postanowień, łącząc w ten sposób cywilizowane narody świata we wspólnym wyrzeczeniu się wojny, jako narzędzia ich narodowej polityki — postanowił zawrzeć traktat i w tym celu naznaczył, jako swych pełnomocników: prezydenta Stanów Zjednoczonych, prezydenta Republiki Francuskiej itd. którzy po wzajemnym przedstawieniu swych pełnomocnictw... zgodzili się na następujące artykuły:

1) Wysokie układające się strony oświadczają się uroczyście w imieniu swych narodów przeciw postępowaniu wojennemu jako środkowi rozstrzygnięcia konfliktów międzynarodowych, oraz wyrzekają się jego jako narzędzia narodowej polityki w swych wzajemnych stosunkach;

2) Wysokie układające się strony zgadzają się, ażeby regulowanie lub rozstrzygnięcie wszelkich wynikłych między nimi różnic lub konfliktów, jakiegokolwiek natury, bez względu na ich genezę, dokonywane były nigdy inaczej, jak tylko na drodze pokojowej;

3) Traktat ten ma zostać ratyfikowany przez Wysokie układające się strony, wymienione w załącznikach, w sposób zgodny z ich konstytucją państwową i obowiązującą ma natychmiast po złożeniu dokumentu ratyfikacyjnego.

Niniejszy traktat pozostanie po wejściu w życie, jak zarządzony w paragrafie poprzednim, otwartym tak długo, jak to będzie potrzebne dla przystąpienia wszystkich innych państw. Każdy dokument, zaświadczaający przystąpienie państwa będzie złożony w i niezwłocznie po złożeniu wejdzie w życie między państwami, które się w ten sposób przyłączą do traktatu, a innemi państwami już doń należącemi”.

Dalsze ustępy ustalają tylko sposób ratyfikacji i języki, w których teksty mają być sporządzone (francuski i angielski).

„jedynek”.

Jest to oczywiście demagogia i próba odegrania się na najczarniejszej klerykalnej agitacji. Kler jednak mocno, jak się zdaje, trzyma się mocno „jedynek” — póki „jedynek” „jedynekowej” — póki „jedynek” „jedynekowej” — Cóż mu może narazić rozbita endecja? A może endecja chce oskarżyć kler o antyklerykalizm?..

Dla nas rozbitcie „jedynek” przy wniosku tow. Kopcińskiego jest stwierdzeniem tego, co mówiliśmy zawsze — że „jedynek” jest tworem sztucznym, przejściowym i niejednolitym. Trudno, aby np. zakuty klerykał jak ks. Londzin lub ks. Madej głosował w sprawach kulturalnych tak jak nowoczesny człowiek kulturalny.

P.p. BK. lub MK. mogą swoją demagogią i straszaniem „jedynek” zwolnić nieco tempo naturalnego jej rozkładu, ale mu nie przeszkodzą. **Kazimierz Czapiński.**

TRZECI KONGRES MIĘDZYNARODOWKI SOCJALISTYCZNEJ

trwać będzie od niedzieli 5 sierpnia do soboty 11-go sierpnia włącznie w Brukseli.

Porządek dzienny obejmuje:
1) światowe położenie polityczne i międzynarodowy ruch robotniczy;
2) militarystyka i rozbrojenie;
3) kwestia kolonialna;
4) powojenne położenie gospodarcze i polityka gospodarcza klasy robotniczej;
5) sprawozdania i wnioski Międzynarodowej Konferencji Kobiet;
6) sprawy organizacyjne.

Pierwsze posiedzenie Kongresu rozpocznie się w niedzielę 5 sierpnia o g.

10 rano punktualnie w Domu Ludowym Belgijkiej Partii Robotniczej.

W toku prac Kongresu odbędą się:

Międzynarodowa Konferencja Kobiet

(4 sierpnia od 9 m. 30 r.).

Konferencja Oświaty Robotniczej (6

sierpnia od g. 3 p. p.).

Konferencja Turystyki Robotniczej

(10 sierpnia od godz. 8 m. 30 w.).

Konferencja Prasy Socjalistycznej (11

sierpnia od g. 9 m. 30 r.).

W piątek 3 sierpnia pracować będą

Komitet Międzynarodowy Kobiet (o g.

9 m. 30) i Egzekutywa Międzynarodow-

ki (o tej samej godzinie) w Domu Ludowym.

ZMIANY W RZĄDZIE?

W związku z odbytą wczoraj Radą Gabinetową pojawiły się wczoraj w niektórych pismach pogłoski o zamierzonej jakoby dymisji gabinetu lub o częściowej jego rekonstrukcji, co miałoby nastąpić w ciągu najbliższych dni.

Znamienne jest, że wszystkie te pisma, o mniejszym lub większym zabarwieniu „senacyjnym”, za powód zmiany lub rekonstrukcji Rządu podają niewykonalność budżetu w tej formie, w jakiej został przez Sejm uchwalony.

Nie wchodzimy w to, ile prawdy mieści się w tych pogłoskach, ale pisma te deprawdy niedźwiedzą przyszłość wyświadczać Rządowi, wmawiając w opinię publiczną, że Rząd dopiero dzisiaj spostrzegł się, że budżet jest niewykonalny, gdy przed paroma dopiero

dniami nastawał na Senat, aby ten właśnie uchwalony przez Sejm budżet przyjął bez zmian.

Wracając do sprawy rekonstrukcji gabinetu, zapowiadają ustąpienie p. wicepremjera Bartla, o czym zresztą już od dłuższego czasu w kołach politycznych przekazywano.

Jest to jednak kwestia dalsza. Na razie aktualną byłaby sprawa mianowania zastępców na kierowniczych stanowiskach w Rządzie wobec wyjazdu na urlop równocześnie Marszałka Piłsudskiego i Wicepremjera Bartla.

Dzień dzisiejszy ma w tej sprawie przynieść pono decydujące postanowienie.

Wszystkie te pogłoski notujemy, nie rękując bynajmniej za ich prawdziwość.

ATAK GIEŁDZIARZY NA POLSKI PRZEMYSŁ NAFTOWY

„REORGANIZACJA” CZY... SPEKULACJA?

Rozmowa z tow. Hermanem Diamandem

Tow. dr. Diamand niedawno wrócił z boryslawskiego Zagłębia naftowego, dokąd udał się wezwany przez Związek zawodowy pracowników naftowych w sprawie zagrożonego bytu tych pracowników wskutek koncentrowania się szeregu kopalń i rafinerii pod kierownictwem francuskiej firmy Premier’.

W związku z tym zwrócił się nasz współpracownik do tow. dr. Diamanda z prośbą o udzielenie czytelnikom „Robotnika” informacji.

Tow. dr. Diamand oświadczył co następuje:

— Nowa spółka obejmuje 42 proc. całej produkcji ropy w Polsce oraz większość polskich rafinerii. Skupuje ona przedsiębiorstwa, przyjmuje na siebie ich bardzo wysokie długi, resztę zaś ceny kupna spłaca własnymi akcjami, przez co rzeczywisty wkład gotówkowy jest bardzo nieznaczny.

Narazie zdawało się, że to jedna ze światowych firm chce zapanować nad polskim przemysłem naftowym, a mianowicie sądzono, że Standard Oil Company chce powiększyć swój stan posiadania w Polsce, prowadzony pod firmą Standard - Nobel, albo że rywal tej firmy angielska firma Shell Company, będąca obecnie w zawziętej walce ze Standardem, zamierza tę walkę przenieść także na grunt polski.

Obydwa te przypuszczenia okazały się mylnymi. W Paryżu bowiem powstała spółka, oparta na kapitale giełdowym, która, okupiwszy szereg wielkich przedsiębiorstw, chce wydać akcje przekraczające znacznie wartość kupionych kopalń i rafinerii. Po przygotowaniu gruntu przez olbrzymi aparat reklamowy akcje te rozsprzedano wśród chętnych łatwych, loteryjnych zysków ludności Francji i Anglii, a przedsiębiorstwa spekulanci pozostawiają własnemu losowi.

Proceder ten zawiera dużo niebezpieczeństw dla polskiego przemysłu naftowego. Przed rokiem Ministerjum Przemysłu i Handlu, będąc w posiadaniu największej rafinerii w Polsce „Polmin”, usiłowało stworzyć kartel który miałby w ciągu kilku lat zebrać 15 milionów złotych na nowe poszukiwania ropy. Jak to było do przewidzenia, przemysłowcy naftowi, mimo obietnic przyrzeczeń, na taką ofiarę zgodzić się nie chcieli i planowany kartel do skutku nie doszedł.

Wykup 42 proc. produkcji ropy przez francuską spółkę giełdziarską stworzył nową sytuację w polskim przemyśle naftowym. Przyszłość pokaże, czy Rząd potrafi zapanować nad tą sytuacją, a jest to możliwe, o ile Rząd zechce stosować środki będące w jego ręku przeciwko giełdziarzom francuskim.

W całym świecie panuje obecnie dążenie do obniżenia kosztów produkcji przez t. zw. racjonalizację. Koszty produkcji nafty w Polsce są bardzo wysokie głównie dzięki geologicznym warunkom. Tembardziej nasuwa się potrzeba racjonalizacji przemysłu naftowego.

Racjonalizacja polega na doskonaeniu technicznym i stosowaniu możliwie najmniejszej ilości sił ludzkich. Ze stanowiska „geszefu” — jest to wszystko w porządku. Że jednak przemysł istnieje dla ludzi, a nie człowiek dla przemysłu, społecznie taka bezwzględna racjonalizacja (a także i gospodarcza) może stać się zabójczą.

To niebezpieczeństwo uznali także wielcy kapitaliści, światowi i przez ich organ, przez Międzynarodową Izbę Handlową, zwołana konferencja genewska, składająca się w 90 proc. z przedstawicieli kapitału, uznała że racjonalizacja nie może być przeprowadzona kosztem klasy robotniczej, że redukcja pracowników może nastąpić jedynie za ich zgodą i za zgodą robotniczych organizacji oraz że racjonalizacja tylko wtedy jest dopuszczalna, jeżeli przez jej zastosowanie towar staje się tańszy, dochody pracowników większe i położenie ich lepsze.

Te konieczności przedstawiłem Ministrowi Przemysłu i Handlu i uzyskałem jego aprobatę.

Giełdowy kapitał jest bardziej zależny od Min. Przemysłu, aniżeli kapitał przemysłowy, a to dlatego, że represje rządowe bardzo mogą utrudnić sprzedaż akcji.

Rząd ma możność, jeżeli nie zupełnego usunięcia, to daleko dającego złagodzenia szkód, powstających przez gwałtowną inwazję francuskiego kapitału giełdowego do polskiego przemysłu naftowego.

Jeżeli sam przemysł ma być ochroniany, to potrzebna jest stała i czynna uwaga władz oraz zarządzenie uwzględniające całą subtelność warunków gospodarczych.

ZBLISKA I ZDALEKA

O PRAWO I SPRAWIEDLIWOŚĆ.

Ustawa amnestyjna została uchwalona i mimo wszystko, jest to wielki dzień w dziejach polskiego wymiaru sprawiedliwości. Ustawa jest bardzo niedoskonała, można ją nazwać jako zgola „niewystarczającą” — i na takie z całą pewnością zasługuje krytyki. Rzecz najważniejsza, że jest, że przyszła do skutku, że wiek amnestjowanej młodzieży podniesiony został do lat dwudziestu (poprzednia ustawa znała tylko wiek lat siedemnastu). Dla mnie jest to najpoważniejszy wynik ubiegłej sesji sejmowej. Ustana (czy ustana?) pisaniny różnych pisarzy cudzoziemskich (chwilowo bez zajęcia!) na temat białego teroru w Polsce, przyjazdy różnych dygnitarzy literatury i sztuki dla badań w dziedzinie więziennictwa, pisanie listów otwartych do „Polski” i do „marszałka Piłsudskiego” w przedmiocie znęcania się nad więźniami. Tak bardzo tych pisarzy obchodzi Polska, ta sama Polska, o której niezupełnie dobrze wiedzą, gdzie się pod względem geograficznym znajduje. Po trzech dniach pobytu, po kilku rozmowach z młodzieńcami wszystko cudownie wiedzącymi, mówiącymi nawet po francusku, przy pomocy tłumacza — jazda z powrotem do Paryża, a po trzech miesiącach książka gotowa, książka, w której czytelnik z Montmartru dowiaduje się, że w Polsce, jak nad Wołgą, chłopcy mieszkają w domach zwanych izbami, Warszawa jest wielkim miastem, oświetlonym elektrycznością, że Warszawianki są bardzo piękne (brunetki o typie wschodnim), a ubierają się pięknie niż Paryżanki. Dla tych rzeczy zawsze się znajduje wydawca, jeżeli nie w Paryżu, to... w Moskwie.

Dobrze się stało, że amnestja stała się faktem. Od tylu lat żądała jej P. P. S. Wystarczy przypomnieć wszystkie uchwały Rad partyjnych, zawierające takie postanowienia. Pan Makowski nie chciał słyszeć o „amnestji ogólnej” kazał nam starania czynić w każdym poszczególnym wypadku. P. Makowski nie daro jest wyznawcą szkoły „włoskiej” (trochę Enrico Ferri, trochę Benito Mussolini). Minęły czasy ministra Makowskiego i jego następcy, którzyby nikt o takie rzeczy nie podejrzewał, położył swój podpis pod amnestją. Dziś trzeba tylko, aby jaknajprędzej została w życie wcielona.

Amnestja — amnestja! ale pozostanie i nadal życie: pozostanie i prawo i więzienia i trzeba nadal pracować nad ich ubezpieczeniem, nad ich szumanizowaniem! Olbrzymia to praca. Na ziemiach polskich obowiązują stare albo złe kodeksy. Kodeks austriacko-galicjski urodził się w r. 1803 i w tym roku został zaprowadzony w... Galicji (za karę), dopiero w r. 1880 (po zwyciężonej rewolucji) rozszerzony na inne ziemie objęte berłem Habsburgów. Kodeks niemiecki pochodzi z r. 1870, ale dziś na stole parlamentu niemieckiego znajduje się już piąty projekt rewizji tego kodeksu. Kodeks rosyjski pochodzi z r. 1903, je-

W STOLICY POLSKI RADZĄ O POKOJU ŚWIATA

MIĘDZYNARODOWY KONGRES POKOJU DRUGI DZIEŃ OBRAŁ

Wczoraj przed południem, w drugim dniu odbywającego się w Warszawie 26-go Międzynarodowego Kongresu Pokoju obradowały komisje Kongresu.

KOMISJA DO SPRAW EKONOMICZNYCH.

Komisja do spraw ekonomicznych przyjęła rezolucję żądającą zastosowania rezolucji genewskich, oraz interwencji Ligi Narodów w terminie 3 miesięcznym w razie, gdyby wybuchł konflikt natury ekonomicznej, zagrażający pokojowi świata. Ta sama komisja przyjęła rezolucję, wyrażającą opinię, że kartele i trusty winny być poddane kontroli Ligi Narodów. W tym celu proponuje się utworzenie Rady Ekonomicznej, która by odgrywała w dziedzinie ekonomicznej taką rolę, jaką odgrywa w dziedzinie warunków produkcji Międzynarodowe Biuro Pracy.

KOMISJA ROZBROJENIOWA.

Komisja rozbrojeniowa obradowała w dniu dzisiejszym nad propozycją Kelloga. Komisja zażąda od Kongresu przyjęcia tej propozycji bez zastrzeżeń. Komisja uchwaliła rezolucję stwierdzającą, że ponieważ wojna jest jednocześnie

zbrodnią i katastrofą, każde państwo winno udzielać materialnego poparcia na rzecz propagowania idei pokojowych. Druga uchwała Komisji zwraca się do stowarzyszeń pokojowych z prośbą o spowodowanie odpowiedniego nacisku na organy kompetentne w celu doprowadzenia do pozytywnych wyników prac przygotowawczych konferencji rozbrojeniowej, oraz w celu położenia kresu nadużyciom, wynikającym z działalności przemysłu wojennego, zwłaszcza prywatnego.

WYBORY DO RADY MIĘDZYNARODOWEJ UNII STOWARZYSZEŃ POKOJU.

Wczoraj popołudniu odbyło się walne zgromadzenie delegatów stowarzyszeń, należących do Międzynarodowego Biura Pokoju w Genewie. Na zgromadzeniu tem odbyły się wybory do rady Międzynarodowej Unii Stowarzyszeń Pokoju. Wszyscy dotychczasowi członkowie Rady zostali ponownie wybrani, z wyjątkiem dr. Oeri (Szwajcaria), który ustąpił na własne żądanie i na którego miejsce wszedł pastor Hugenholz (Holandia).

SPRAWA DODATKU DLA URZĘDNIKÓW

Jak nas informują, 15 proc. dodatek do pensji dla urzędników wypłacany ma być dopiero po ogłoszeniu ustawy skarbowej, razem z pensją co miesiąc, a nie jak dotychczas w dwóch ratach. W miesiącu lipcu wypłata ma nastąpić w kilka dni po wypłaceniu pensji, ze względu na technicznych.

ROZWAŻANIE WNIOSKÓW KOMISJI ANKIETOWEJ

Komisja Ankietowa dla badania kosztów produkcji opracowała i następnie opublikowała cały szereg wniosków w sprawie racjonalizacji przemysłu. T. zw. Komisja Opiniodawcza Pracy przy Prezydium Rady Ministrów obecnie rozpoczyna rozważanie tych wniosków w kierunku wprowadzenia ich w życie.

go część związana ze ściąganiem przestępców politycznych została zaprowadzona wcześniej od innych: było to dzieło nienawiści społecznej, nienawiści politycznej, dzieło katów ruchu robotniczego. Zwycięstwo bolszewizmu w pewnej części jest dziełem tego kodeksu opartego na przemocy, na nienawiści, na zbrodni.

Każdy prawnik, każdy inteligentny obywatel wie, co to jest wykładnia (interpretacja) ustawy. Inaczej przepisy kodeksu rozumieć ludzie przed stu laty, inaczej — dzisiaj. Psychologia, moralność ludzka uległy zmianie w ciągu lat stu. Każdy z nas inaczej rozumuje w dwudziestym, inaczej w pięćdziesiątym roku życia! Co innego wyczytuje w czytaniu czarnoscieniec, a co innego — człowiek wolny albo myśliciel. Co uczyniła jurysprudencja francuska z artykułu 1382 Kodeksu Cywilnego — to wie każdy student prawa. Stworzyła na drodze rozumowania i przystosowywania kodeksu do życia — nowy zupełnie wykład ustawy, o którym nie śniło się nawet autorom tej ustawy. A że Francja takich ma sędziów, tedy można i nie żądać rewizji Kodeksu Cywilnego. Grunt, aby był sędzia, który otwartem okiem spogląda na

świat skłębionych, przeżartych sprzecznościami stosunków społecznych, którego oko błaka się niekiedy między gwiazdami na niebie Ideali! Dlatego od sędziów polskich żądamy, aby nie patrzyli na ustawy rosyjskie okresu osławionego prezesa Dzierżymordy, albo Połusztannikowa. Naprzód! naprzód! wciąż naprzód. Wasza rzecz nie tylko ustawy stosować, jak zasady musztry, ale w serce ludzkie zaglądać i we własne sumienie!

Nie będzie wtedy skarg, jakie co roku rozbrzmiewają w Sejmie i w Senacie. Każdy poseł rozumie, że wymiar sprawiedliwości być musi i sąd być musi i sędzia musi być surowy. Ale musi też za stołem sędziowskim siedzieć przedewszystkiem CZŁOWIEK, który cierpi razem z winowajcą. I zagląda niekiedy do przepięknej noweli Orzeszkowej „Na dochodzeniu śledczym” i wie, że niezmierzona jest ilość omyłek sądowych. Nie latami zasądzonych więźniów powinien się popisywać sędzia, ale ilością uniewinnionych przestępców i tak zwanych przestępców.

Henryk Bezmąski.

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA MŁODZIEŻY PACYFISTYCZNEJ

Wczoraj w sali techników rozpoczęły się obrady Międzynarodowej Konferencji Młodzieży Pacyfistycznej.

Obrady zajął tow. Mamort; do Prezydium powołano: p. Rosnera oraz tow. tow. Jäckera (Królewiec), Ermicha (Lwów) i Drechslera (Berlin).

Imieniem Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowego Kongresu Pokoju powitał Konferencję p. W. Łypaciewicz.

Referaty o międzynarodowej współpracy młodzieży wygłosili tow. tow. Adam Ciołkosz (Polska) i Grimm (Niemcy).

Tow. Ciołkosz mówił o „psychologicznym” przygotowywaniu wojny. Dyktatorskie systemy rządzenia prowadzą do niej z całą stanowczością. Przykładem faszyzm. Zadania młodzieży — to praca nad moralnym rozbrojeniem umysłów. Walka o pokój prawdziwie łączy się ściśle z walką o Socializm.

W ożywionej dyskusji zabierał głos m. in. sekretarz Socjalistycznej Międzynarodówki Studenckiej tow. dr. Otto Friedländer, stwierdzając, że zadanie Kongresów pacyfistycznych młodzieży

nie może polegać tylko na zapewnianiu się o wzajemnej sympatii, natomiast należy brać się do praktycznej roboty pokojowej. Granice nie mogą dzielić ludzi, jak murem; granice powinny być klamrami, jak grzbiety książki, który łączy z sobą dwie karty jednej okładki. Wzajemne informacje o najważniejszych zagadnieniach sąsiedniego kraju, przy pomocy wymiany referatów i walki o prawa mniejszości narodowych we własnym kraju — oto są cenne środki porozumienia.

Jesteśmy przeciwnikami wszelkich wojen i gotowi jesteśmy prowadzić jedną tylko walkę — walkę o pokój!

Po przerwie obiadowej mówił p. Sieroszewski.

W toku dyskusji zabrał głos tow. dr. Friedländer. Podczas jego przemówienia przewodniczący p. Rosner zupełnie niesłusznie i w sposób nietaktowny odebrał mu głos, co wywołało żywe protesty na sali.

Dalszy ciąg obrad we czwartek.

Sekretariat Komisji Okręgowej Związków Zawodowych m. st. Warszawy, komunikuje, iż karty dla kandydatów na ławników do Sądów Pracy zostaną otwarte dn. 5 lipca r. b. Sekretariat przyjmuje jeszcze zapisy kandydatów codziennie pomiędzy 5 — 7 wieczorem w lokalu Sekretariatu, Świętokrzyska 35 (lokal Zw. Zaw. Automobilistów, tel. 403-06). Dalsze informacje w sprawie Kursów będą w krótkim czasie podane do wiadomości.

Sekretarz Kom. Okr.
Zw. Zaw. m. st. Warszawy
Ed. Zawadzki.

W związku z organizowaną przez T. U. R. wycieczką, w środę, 27 b. m. o godz. 8-ej wiecz. w sali Zw. Zaw. Prac. Użytk. Publ. (Warecka 7, II p.) wygłosi odczyt ilustrowany

Dr. Mieczysław ORŁOWICZ

„SZLAKIEM WYCIECZKI NA SŁOWACZYNĘ”

(Uzdrowiska podtatrzanie. Poprad. Kiezmak. Lewocza. Milulasz. Zamki Orawskie).

Bilety po 30 gr.; dla członków T. U. R. i Zw. Zaw. po 20 gr. nabywać można wcześniej w Sekret. Gen. T. U. R. ul. Czerwonego Krzyża Nr. 20, 4 piętro, od godz. 5 — 7 w.

NA NAJNIŻSZYM SZCZEBLE KULTURY

Ze wszystkich dotychczas znanych nam plemion ludzkich, na najniższym szczeblu kultury stoi plemię Kuba, zamieszkujące południową część Sumatry. Plemię to prowadzi życie koczownicze w dziewiczych kniejach Sumatry południowej, przenosząc się całymi rodzinami lub klanami z miejsca na miejsce, a noce spędzając pod prymitywnie z gałęzi sporządzonymi dachami dla ochrony przed deszczem albo w napolitykanych pieczarach. Wszystkie zabiegi i działania tych dzikusów skupiają się koło wyszukania żywności, gdyż za ubranie wystarcza im przepaska na biodra z ubitego bambusa i z takiegoż materiału nakrycie głowy. Jedyną bronią ich jest długa, drewniana dzida, z którą jako też z plecionym koszykiem na grzbiecie nie rozstają się w czasie swoich długich wędrówek. Jedzą wszystko, co w tych egzotycznych lasach da się spożyć. Nie posiadają nic, nie znają prawa własności, ale też nie wiedzą, co to kradzież ani też inne przestępstwa z prawa własności.

ści wynikające. Nie znają też żadnych ozdób, tak rozpowszechnionych u innych dzikich plemion (i pozornie niedzikich także...), nie hodują żadnych roślin ani też nie chowają zwierząt domowych.

Dzicy plemiona Kuba unikają starania obcych i niechętnie wchodzą w styczność z sąsiednimi plemionami. Nie znają tańców ani muzyki. Kiedy dzieci podrastają, opuszczają rodziców i same zaczynają wędrować. Obrzędy ślubne doprowadzone są do najmniejszego uproszczenia, również uproszczona jest separacja małżonków. Obecnie im są jakiegokolwiek pojęcia oderwane i dlatego nie znają żadnych przesądów i zabobonów, ani też czarów. Wobec chorób i śmierci są bezbronni, a gdy ktoś umrze, zostawia go się poprostu w lesie i wędruje się dalej.

Jest to — można rzec — plemię, które pod względem kultury nie o wiele wyżej stoi od zwierząt.

SPRAWOZDANIE TEATRALNE

TEATR NARODOWY: Ognie sztuczne, komedia w 3-ach aktach L. Chiatrelliego, przekład z włoskiego.

Przemawiałem tu już kilka razy za utworzeniem osobnej nauki literackiej: problematologii. Bez znajomości problemów opracowywanych w literaturze, ich rozwoju i genezy, wszystkie recenzje z grywalnych sztuk zaczynają wciąż niejako na nowo, a przedstawienie teatralne staje się zjawiskami przypadkowymi, niema w nich ciągłości myśli, jest tylko rodzaj bufetu drukowego, z którego sobie każdy bierze co mu smakuje i odchodzi. Recenzje powinny być ciągłością podtrzymywanych. Żaden z moich kolegów nie zauważył, że „Ognie sztuczne” są nową wariancją kwestii, która dziś i w literaturze i w nauce zagranicznej stała się dość aktualną. Dziś — lecz nie od dziś. Jest to kwestia legendy: człowiek widzi to, co chce widzieć, kocha lub obawia się według pewnych zgóry już gotowych obrazów czy ideałów. I tak np. obraz mętów popularnych w narodzie jest urobiony według pewnych lubień i wyobrażeń tego narodu, jest jego zbiorową, kreacją artystyczną. W wiekach średnich ludzie upatrywali wszędzie czarowników i czarownice, a pewna ich część nawet uważała się za opętanych przez diabła.

Jednym z pierwszych dramatów, który w kształtach artystycznych ujął sprawę sugestii zbiorowej, był „Wielki

Galeotto” hiszpańskiego poety Eche-garaya. Wielkim Galeottem (pośrednikiem, rajfurem) jest plotka, która staje się rzeczywistością: całe miasto twierdzi, że on i ona mają z sobą miłosny stosunek cudzołówny, i przez to właśnie łączy ich i wtrąca w grzech. Dramat Echegaraya był pisany jakie 40 lat temu. Dziś cała szkoła, unaniami, zajmują się tego rodzaju tematami, albowiem psychologia ludu, tłumy — nawet nietylko wskutek wojny — jest w modzie; reżyserzy teatralni i filmowi lubią „operować” tłumami, politycy i socjologowie zajmują się „techniką” obrabiania tłumy praktycznie i teoretycznie. Znana jest powieść Julesa Romainsa „Donogoo-Tonka” (jest w polskim przekładzie) w której legenda o mieście tej nazwy pobudza tłum awanturników do szukania tego nieistniejącego miasta i w rezultacie do założenia go.

Dwa lata temu Teatr Letni wystawił komedię Montgomeryego „Tajemnica powodzenia” legenda o pieniądzu przyciąga pieniądze, pieniądze fałszywe stają się talizmanem, około którego gromadzą się prawdziwe kapitały. (Moja recenzja z tej sztuki była w n-ze „Robotnika” z 29 listopada 1926). Ołóż sztuka Chiatrelliego kształtuje tę samą ideę w nieco inny sposób. Pewien hrabia bankrut pojechał do Ameryki, aby robić biznes, ale w końcu wraca do Włoch już zupełnym bankrutem. Ale jego przyjaciel, Scarramanzia, otacza go pogłoską, że hrabia wrócił z miliardami, a ponieważ równocześnie i przyjaciele i znajomi

opętani są legendą o bogactwach z Ameryki, więc oszustwo spotyka się z płótką. Biedny podwójnie biedny hrabia natura próżno wypiera się: nieprawda, nie mam miliardów, dajcie mi święty spokój! Nie wierzą mu, myślą, że to tylko chytrych, tak, że w końcu hrabia musi się poddać, a tymczasem Scarramanzia zręcznie manipulując legendą, robi go bogaczem.

Tyle w celu oznaczenia niejako miejsca na mapie, dla tej sztuki. Zresztą, nie jest ona zrobiona tak dobrze, jak „Tajemnica powodzenia”, za dużo ma elementów ubocznych i zanadto posługuje się wygłaszaniami przewodnich myśli (wciąż się mówi na temat, że fikcja jest prawdą) zamiast jej wcielić w życie. Mimo to sztuka tchnie nowoczesnością.

W roli chytrych rezonera Scarramanzii p. Kamiński pokazał wysoką klasę aktorską. Wyglądał groteskowo jak postać z Opowieści Hoffmana a rezonował na swój sposób. Niedawno w pewnej sztuce Shawa mieliśmy sposobność słuchania rezonerskiego dyalogu między p.p. Adwentowiczem a Samborskim. Podniosłem wtedy inteligentne podawanie tekstu przez tych artystów. Kamiński robi to inaczej. Nie mówi gładko, rozczłonkownie zdania, wika słowa, robi pauzy — przedstawia rodzenie się myśli. Przez to myśli autora, w gruncie rzeczy dość banalne, stają się nienu-dniami. (Szkoda, że autor tak samo nie zrobił). Z tym specjalnym sposobem wygłaszania łączy się odpowiednie gesty, dzięki czemu ów rezoner, trąba autora,

staje się charakterem; nie mędrcom lecz maniakami, który przeprowadza swoją ideę fixe. To jest takie poprawianie autora, które mi się podoba; nie, gdy sobie reżyserzy go przykrawują.

Jeszcze 20 kilka lat temu omawiałem tę specjalność mistrza Kamińskiego. Zauważę że od tego czasu niewiele posunął się naprzód. Problematologia aktorska jest u nas tak samo mało rozwinięta, jak literacka. Wszystkie ambicje, rozwój nowych zadań aktorskich topi się przez płytkie gadanie o talencie z bożej łaski i przez odwrócenie uwagi ku zadaniom reżyserkim, również powierzchownie pojętym. Brak bodźców. Bałwochwalstwo prasy. Poprzestanie na tem, że się jest prawie primus inter pares. Wystarczy powtórzenie. Tak samo grał Kamiński reagenta - filozofa w „Panu Damazym”. Zelwerowicz zna również tę metodę aktorską, ale rzadko ją aplikuje. Niema więc talentów.

TEATR LETNI: Sekretarka pana prezesa. Krotoczwila w 3-ach aktach Fedora, z niemieckiego.

Stenotypistka, która energią, zrecznością, inteligencją i pracowitością — ba, ale przytem i pięknością! — podbija serce twardego szefa, a z zwyciężony dyktuje jej ostatni list, zawierający — jego oświadczenie o tę raczkę, która to pisze. Tayloryzm w szacie komedji. Wszyscy sześciu biur powinni swoje stenotypistki, maszynistki, stenografki, posłać do teatru — zapłaciwszy im bilety — aby zobaczyły, do czego to mo-

że doprowadzić pilność i znajomość fachu. Panna Zuzia Sachs jest prawą ręką szefa, odgaduje jego myśli, zna się na giełdzie, na interesach itd. — tylko sama jest wciąż „myszą kościelną”. Na szczęście jest piękna i apetytna. Inne nie będą miały tego szczęścia i te spółka los innych osób tej sztuki: dymisja i karjera kokoty, albo wieczne jarzmo wiejnej i złe wynagradzanej służby.

Ta wiedeńska komedia jest dość do-wcipna, rumorów nowoczesnego, biznesowego jest w niej dużo, ale nie jest tak autentyczny, jak w komedijkach amerykańskich i angielskich, które widywaliśmy na scenie tegoż teatru. Dostyc niemiata jest w tej sztuce domieszką „Wiener Gemüthlichkeit” i pochlebstw — przymilał się w stronę Paryża — mimowoli maluje się w tem dzisiejsze skapaczenie Wiednia i jego zależność materialna od innych centrów Europy.

Rolę tytułową grała pięknie pani Leszczyńska, która słusznie wchodzi już w główne role i w modę. Jej szefem był p. Zelwerowicz; grał rytuną, energię biznesmena robił jeszcze raz zapomocą szarpaniny zdań, przypominającej poszczekiwanie. Ale jego pełna i żywiołowa indywidualność przykrywa wszystkie braki.

I tę sztukę warto zobaczyć, zarówno dla dobrej gry artystów, jak dla tego, że i tu jest kawałek aktualnej nowoczesności, choć oglądany przez zalazwione i pomniejszające szkiełko wiedeńskie.

Karol Irzykowski.

KRONIKA POLITYCZNA

BADANIE NADUŻYĆ WYBORCZYCH.

Marszałek Sejmu tow. Ignacy Daszyński przyjął wczoraj prezesa sejmowej Komisji Administracyjnej pos. Polakowicza, który wręczył mu potwierdzenie odbioru aktów, dotyczących się nadużyć wyborczych, wręczonych Ministrowi Spraw Wewnętrznych. Równocześnie zawiadomił Marszałka Semu, iż referent tych spraw pos. dr. Józef Putek drugą część wniosków i materiałów ma złożyć rządowi po ich opracowaniu.

MARSZAŁKOWIE SEJMU I SENATU U PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ.

W poniedziałek wieczorem Marszałek Sejmu tow. Daszyński i Marszałek Senatu p. Szymański złożyli p. Prezydentowi Rzeczypospolitej wspólnie wizytę pożegnalną przed feriami letnimi.

URLOP MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO

W pierwszych dniach lipca Prezes Rady Ministrów Marszałek Piłsudski wyjeżdża na urlop wypoczynkowy, który spędzi w jednym z uzdrowisk krajowych.

WICEPREMIER U P. PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ.

P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął wczoraj popołudniu Wicepremiera Bartla, z którym odbył dłuższą konferencję.

PRZYBYCIE DELEGACJI LITEW-SKIEJ.

Dziś o godz. 9 wieczorem przybyła do Warszawy pociągiem gdańską delegacja litewska na konferencję w sprawach gospodarczo-transportowych. Skład delegacji jest następujący: p. Zaunius (przewodniczący), p. Norkajtis, Sobolauskas, Struoga, Dopkiewicz, Karys - Szumauskas (sekretarz).

POŻEGNANIE POSŁA POLSKIEGO W BERLINIE.

Dnia 22 b. m. sekretarz stanu w Ministerjum Spraw Zagranicznych w Berlinie p. Schubert wydał obiad pożegnalny na cześć opuszczającego placówkę posła Rzeczypospolitej Polskiej p. Kazimierza Olszowskiego. Obecnych było 30 osób. P. Schubert wygłosił grzeczne przemówienie pożegnalne pod adresem p. Olszowskiego, który spędził 5 lat na placówce w Berlinie; oświadczył także że Rząd Rzeszy Niemieckiej ofiarowuje p. Olszowskiemu na pamiątkę 16 słatunek porcelanowych z XVIII w. wyobrażających postacie historyczne i posiadających dużą wartość artystyczną.

PODPISANIE PROTOKÓŁÓW UMOWY HANDLOWEJ POLSKO - CZECHOSŁOWACKIEJ.

P. A. T. donosi:

Polsko - czeskosłowackie rokowania handlowe, które odbyły się w Warszawie, zostały zakończone dn. 26.VI przez podpisanie czterech protokołów do ramowej umowy handlowej polsko - czeskosłowackiej z dn. 23 kwietnia 1925 r. obejmujących nowelizację list znależ konwencyjnych udzielonych sobie wzajemnie przez obie strony. Protokoły te poza tym nie naruszają wyżej wymienionej umowy i zostaną w najbliższym czasie przez obie strony przedstawione do ratyfikacji powołany do tego czynnikom.

Współcześnie zostały ustalone zobowiązania, regulujące eksport z Czechosłowacji do Polski, oraz wymienione noty dyplomatyczne, przedłużające do tymczasową umowę naftową. Protokoły, o których mowa, podpisali w imieniu Czechosłowacji: dyr. departamentu Min. Spraw Zagranicznych w Pradze, dr. J. Friedman, zaś w imieniu Polski, podsekretarz stanu w Min. Spraw Zagranicznych, dr. Alfred Wysocki i dyr. departamentu handlowego w Min. Przem. i Handlu p. Mieczysław Sokołowski.

WYPŁATA ZAPOMÓG PRACOWNIKOM UMYSŁOWYM

Zarząd obwodowy Funduszu Bezrobocia w Warszawie wypłacać będzie zapomogi za m. czerwiec z akcji doraźnej bezrobotnym pracownikom umysłowym według następującego porządku: 27 czerwca winni stawić się w lokalu P. U. P. P. przy ul. Ciepłej posiadacze numerów od 1 do 900, 30 czerwca — od 901 do 1.800 i 1 lipca od 1.801 do 2.500. Wpłaty przyznanych zapomóg dokonywane będą w godz. od 14 do 18.

STOCZNIA GDANSKA

Urzędowa Polska Agencja Telegraficzna (PAT.) rozesała przed kilkoma dniami do prasy komunikat następujący:

ZAPRZECZENIE.

Gdańsk, 26 czerwca (PAT.) W związku z wywodami posła Kaczanowskiego, który na jednym z ostatnich posiedzeń Sejmu polskiego twierdził, iż naprawa polskiego materiału kolejowego w Stoczni Gdańskiej kalkuluje się znacznie drożej, aniżeli w zakładach krajowych, Stocznia Gdańska ogłasza w pismach tutejszych wyjaśnienie, w którym oświadcza, iż różnica kosztów nie jest ucale tak wielką, (?) jak twierdził poseł Kaczanowski, a poza tym wyższe koszty naprawy w Stoczni Gdańskiej są zrównoważone precyzyjnością (!!) roboty.

Rozesłane przez P. A. T. tak skwapliwie „zaprzeczenie” ma cel zupełnie wyraźny: załagować, zamaskować przed opinią publiczną lichwą uprawianą na kolejnictwie naszym przez kapitalistów, w szczególności przez stocznię.

Warto tedy temu „zaprzeczeniu” parę uwag poświęcić. Stocznia gdańska oświadcza, że różnica w kosztach naprawy „nie jest ucale tak wielką (!)”. Już sama oświadczenia i skromność stylizacji tego „zaprzeczenia” ilustruje jego wartość. A teraz zaglądajmy do cyfr:

Otóż z cyfr urzędowych, bo zamieszczonych w preliminarzu Min. Komunikacji wynika, że np. naprawa główna parowozu kosztuje: w warsztatach kolejowych 29.000 zł., a w Stoczni Gdańskiej 115.000 zł., a więc o 86.000 zł. więcej.

Albo warsztaty kolejowe wliczają do kosztów tylko robociznę i materiał, natomiast Stocznia wlicza do swej kalkulacji — czego zresztą nie kwestionujemy — także oprocentowanie i amortyzację.

Otóż gdybyśmy, dla ścisłości, do kalkulacji warsztatów kolejowych wliczyli również amortyzację i oprocentowanie i gdybyśmy przyjęli, że jedno i drugie wynosi choćby nawet aż

50 procent kosztów robocizny i materiału (normalnie liczy się od 30 do najwyżej 40%), czyli że własna naprawa parowozu kosztowałaby kolej nie 29.000 ale niechby aż 45.000 zł., to i wówczas okaże się, że stocznia jest o przeszło 250% (!!) droższą od warsztatów kolejowych!

Jakiż to interes Skarbu, jaka „konieczność państwowa” nakazuje, by kolej dochodami swymi aż tak napychała kieszenie kapitalistów prywatnych, w dodatku... obcych?!

Kosztów naprawy parowozów w krajowych fabrykach prywatnych zestawienie rządowe nie podaje. Są tam za to cyfry dotyczące wagonów osobowych i towarowych. Wedle tych cyfr kosztuje naprawa główna wagonu:

osobowego: w warsztatach kolejowych 7.000 zł., w krajowych fabrykach prywatnych 32.000 zł., w stoczni gdańskiej 42.000 zł.;

towarowego: w warsztatach kolejowych 1.000 zł., w fabrykach krajowych 3.500 zł., w stoczni 5.400 zł.

Gdybyśmy w kalkulację kolejową wliczyli amortyzację i oprocentowanie i przyjęli, że koszty naprawy własnej wzrosną przez to: przy wagonie osobowym do 11.000 zł., a towarowym do 1.500 zł., to i wówczas okaże się, że naprawa wagonów kosztuje: w fabrykach krajowych o blisko 300% (osobowy) względnie o przeszło 200% (towarowy), natomiast w Stoczni Gdańskiej o blisko 400% (osobowy) wzgl. o 350% (towarowy) — drożej aniżeli w warsztatach kolejowych!

I to się dzieje w tej sytuacji, gdy w warsztatach kolejowych ure i zanosi się na strąk z powodu marnych płac i ustawicznego a bezprawnego obcinania warsztatowcom przyrzeczonych im przedtem premii za wydajność pracy!

W stosunku do krajowych fabryk prywatnych Stocznia jest droższą: przy wagonie osobowym o 30%, przy towarowym o przeszło 50%! Gdy zwążywszy, że fabryki krajowe, których kalkulacja i tak już dość jest dla kolei słoń, wliczają do ceny naprawy

również amortyzację i oprocentowanie a nadto i zysk a mimo to liczą przecież o 30 wzgl. 50% taniej od stoczni, wtedy dopiero okaże się w jasnym świetle lichwa, jaką na kolejach naszych uprawia stocznia i jej zagraniczni akcjonariusze.

Te lichwę próbuje stocznia usprawiedliwić inmpertynentem twierdzeniem, że wyższe u niej koszty „równoważone są precyzyjnością (!) roboty”. Stocznia twierdzi zatem, że „precyzyjność” jej robót warsztatów kolejowych czy też krajowe fabryki przewyższa o takiż procent, o jaki liczy ona drożej!

Jest to już naprawdę bezczelność! Dlaczegoż to warsztatowiec czy inżynier kolejowy, lub rzemieślnik czy inżynier innych fabryk krajowych ma być o tyle gorszy od tych, których stocznia zatrudnia?! Jakże posiada ona prawo do podobnych twierdzeń?!

W końcu pewien szczegółik, dość interesujący... Komisarzem, który z ramienia Min. Komun. dozoruje roboty kolejowe w Stoczni, jest niejaki p. Nagiel, inżynier.

P. Nagiel był przedtem Dyrektorem Wydziału Zasobów w gdańskiej Dyrekcji Kolejowej. Ponadto był w swoim czasie dość ściśle związany z pewną spółką, która — jak twierdzą wtajemniczeni — trudniła się podobno również i dostawami dla kolei. Gdy w gdańskiej Dyrekcji wykryta została przez pewnego sumiennego urzędnika (którego chciano za to utać) brzydka afeta na tle nadużyć z dostawą materiałów drzewnych (podkłady i t. p.) p. Nagiel opuścił stanowisko Dyrektora W-lu Zasobów i został mianowany... Komisarzem w Stoczni gdańskiej. W tym charakterze kontroluje on obecnie sumiennosc kalkulacji Stoczni i precyzyjność jej robót i on prawdopodobnie był autorem lub inspiratorem „zaprzeczenia”, które PAT. tak usłużnie rozesała...

„...niedźwiedziu! Gdybyś cicho siedział”.

Kcz.

PRZEGLĄD PRASY

Czem jest faszyzm? Wielu widzi w nim kapitalistyczne narzędzie przeciwstawiające potęgę Socjalizmu.

Tym jednak, którzy naiwnie wierzą w możliwości twórcze faszyzmu, przykrą niespodziankę sprawią słowa prof. Jaworskiego we wczorajszym „Dniu Polskim”:

W ojczyźnie faszyzmu, w Italii, nie rozwiązano ani ekonomicznego problemu rozdziału dóbr, ani problemu politycznego większości, na którym polega parlamentarizm, ani wreszcie problemu społecznego walki klas.

Po 6 latach istnienia — akurat te same rezultaty, co w Rosji po dziesięciu. Nic dziwnego!

„Dwugroszówkę” interesują mniej zasadnicze a bardziej rentowne kwestie — walczą z... mechanizacją piekarni:

Przemysł piekarski winien być zasilony kapitałami rządowymi.

Źródło tych apetytów tkwi w dystansowaniu ostatnimi czasy piekarni prywatnych przez mechaniczne piekarnie, spółdzielcze i samorządowe. Jakżeż tak można by majstrobie nie dorabiali się już pokazanych kamienic! „Stan średni” gotów odwrócić się od „sanacji”, jeśli nie dostanie pieniędzy.

A tak się już ładnie zapowiada, bowiem jak pisze „Express Por.” dziś ma się połączyć Partia Pracy ze Związkiem Naprawy. Połączenie to będzie miało zresztą jedną dobrą stronę — zamiast dwóch kanap politycznych, będzie o jedną mniej.

„Kurjerowi Porannemu” już poprzednio tłumaczyliśmy pewne rzeczy, w dalszym ciągu jednak upiera się przy swoich wyobrażeniach. Łagodzi trochę jego sytuację fakt, że art. „O dobrych i złych socjalistach” nie wyszedł pono z pod pióra Redakcji. Jest to więc skutek niedbalstwa w przeglądaniu nadesłanych rękopisów.

Małe, minimalne zdolności obserwacji zdradza „Nasz Przegląd”, pisząc o opozycji sejmowej, że nie obaliła rządu.

Pod pretekstem, że sytuacja jeszcze „nie dojrzała”. W rzeczywistości nie sytuacja, lecz opozycja jeszcze nie dojrzała do swej roli...

Naprawdę zaś nietylko sytuacja, ale i p. S. H. z „Naszego Przeglądu” nie „dojrzała” do roztrząsania tego rodzaju zagadnień. Dla ścisłości dodamy, że nie nam na tem nie zależy, by wreszcie dojrzała.

Warto zanotować spotęgowanie manji przesładowczej „Gazety Warszawskiej” na temat „masonerii”. Może jej kto wybije tego klina z głowy, chociaż, jak wiadać, mocno w niej siedzi. Mur.

JESZCZE LICZNIKI TELEFONICZNE

Sejm uchwalił, jak wiadomo, rezolucję wzywającą Rząd do zniesienia liczników telefonicznych. Po uchwaleniu tej rezolucji, p. Minister Poczt i Telegrafów, od którego społeczeństwo oczekuje wykonania z urzędu tej uchwały, ogłosił w jednym z pism, zbliżonych do rządu, oryginalny wywiad.

W wywiadzie tym, p. Miedziński obwieszcza mniej więcej tyle, że uchwała Sejmu jego nie obowiązuje. Oryginalne. Posła Miedzińskiego nie obowiązuje rezolucja, uchwalona znakomitą większością Sejmu.

Wobec tego Związek Abonentów Telefonicznych, wystąpił do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Mościckiego i Marszałka Piłsudskiego z odpowiednimi memorjami.

OBOZ LETNI

ORGANIZACJA MŁODZIEŻY T. U. R.

Staraniem Kom. Centr. Organizacji Młodzieży T. U. R. zorganizowany będzie w lipcu obóz letni dla młodzieży T. U. R. we wsi Famulki Brochowskie (pow. Sochaczewski). Obóz podzielony jest na 3 dziesięciodniowe okresy - dekady: 2 pierwsze dla mężczyzn, 3-cia dla kobiet. Opłata za 10-dniowy pobyt w obozie (utrzymanie, przejazd i t. p.) — 15 złotych. Zapisy na 1-szą dekadę do 26 b. m., na 2-gą do 7 lipca, na 3-cią do 17 lipca — przyjmują Sekretariat Kom. Centr. Org. Mł. T. U. R., Warecka 7, 10 — 2 popoł. i 5 — 8 wiecz.

Komisja Kulturalno - Artystyczna przy Radzie Związków Zawodowych (ul. Czer. Krzyża Nr. 20 tel. 274-55) wydaje ulgowe bilety na następujące przedstawienia: 30.VI i po 10 lipca „Broadway”, w Polskim. 30.VI „Wyzwolenie”, „Pajace”, „Bajka” w Wielkim. 8.VII „Syrena” w Wielkim (niedziela). 7, 12, 19.VII „Ogień sztuczny” w Narodowym. 10, 16, 23.VII „Sekretarka państwa” w Letnim.

JAK PRZESZEDŁ „DZIEŃ KOBIET W POLSCE? „WYZWOLENIE KOBIETY ZWIĄZANE JEST NIEROZELWALNIE Z WYZWOLENIEM PRACY”

ŁOWICZ

Łowicz obchodził również bardzo uroczyste dzień 17 czerwca.

W południe poczęły się zbierać na rynku Kościuszki rzesze kobiet na wiec. O znaczeniu „Dnia Kobiet” mówiła tow. K. Zawadzka.

Po południu, o godz. 5 odbyła się konferencja w Domu Ludowym, na której o formach organizacyjnych ruchu kobiecego referowała również tow. K. Zawadzka.

KUTNO

Już na parę tygodni przed świętem O. K. R. przy udziale Rob. Tow. Przyjaciół Dzieci i Czerwonego Harcerstwa, oraz TUR-a przygotował obchód. 17 b. m. w sali Domu Robotniczego odbyła się wspaniała Akademia, na którą przybyły poszczególne związki i organizacje.

W przedydmu zasiadły tow. tow. Gabriela Janiakowa, przewodnicząca, Sabina Kornacka, Wacław Banasiewicz oraz tow. Franciszek Schott, referat wygłosiła tow. Targowska. Przez akklamację przyjęto oświadczenie o rezolucję, poczem odśpiewano „Czerwony Sztandar”. W części koncertowej nastąpiły popisy sekcji teatralnej T. U. R.-a Czerwonego Harcerstwa i Przedszkola.

NOWY DWÓR

W szczernej wypełnionej sali partyjnej odbyło się pod przewodnictwem tow. Szajnowej zgromadzenie kobiet. Referowały tow. Halina Pilichowska i Zofia Tomaszewska.

SKIERNIEWICE

W sali Klubu Robotniczego P. P. S. do licznie zgromadzonych kobiet przemawiał tow. poseł Dobrowolski, tow. Zofia Poleciońska oraz tow. Winiarski. Zgromadzenie zakończono odśpiewaniem „Czerwonego”.

CENTRALNY WYDZIAŁ KOBIECY P. P. S.

Posiedzenie Centralnego Wydziału Kobięcego P. P. S. odbędzie się w sobotę 30 czerwca o g. 8 wiecz. w lokalu Kobięcego P. P. S. przy ul. Wareckiej 7.

KOBIECY ROBOTNICZY KLUB SPORTOWY „START”

organizuje systematyczny dwumiesięczny kurs pływania (pływanie stylem klasycznym, pływanie na wznak, robienie się w wodzie, ratownictwo). Lekcje odbywać się będą w poniedziałki, środy, piątki i soboty w godzinach wieczornych, narazie od 6 — 8 i pół wiecz.

ŻYRARDÓW

Na Akademii w „Dniu Kobiet” przybyło około 400 kobiet, które z zainteresowaniem wysłuchały ciekawego referatu tow. Marji Chmieleńskiej i gromkimi oklaskami nagrodziły część artystyczną Akademii.

DROHOBYCZ

W przeddzień święta kobiecego odbyła się u nas piękna Akademia, którą zagała tow. Kalmanowa. Serdecznie przyjmowana, tow. sen. Kłuszyńska wygłosiła na Akademii dłuższe przemówienie na temat dażeń i interesów kobiet.

Następnego dnia odbyło się wielkie zgromadzenie w Boryslawiu w kinie. Na zgromadzenie to przybyło z Drohobycza 50 towarzyszek ze sztandarami, spotkane uroczystie przez boryslawski Wydział Kobięcy.

Na zgromadzeniu przewodniczył tow. O. Kławiec, sekretarował tow. Markowski. Przemawiały tow. Kłuszyńska i Zielińska. Przyjęto rezolucję z postulatami ogłoszonymi przez Wydział Kobięcy PPS.

DOBRZYŃ NAD DRWĘCĄ

Miasteczko nasze, w okolicy zwane „gniazdem socjalistycznym”, do ob. hodu „Dnia Kobiet” przygotowało się solidnie. O g. 2 po poł. proletarijat dobrzyński, gólski i z okolic pow. Rypińskiego i Pomorza, w liczbie ok. 2 tys., ścigał na wiec. na rynku w Dobrzyńcu. Pa zażagajeniu przez tow. Prasalka, przemawiał tow. sen. Gruszczyński.

Po zakończeniu wiecu i okrzykach na cześć PPS i mówców, ruszył pochód ze sztandarami.

Po pochodzie odbyła się w własnej sali zabawa taneczna. wieczorem zaś Młodzież TUR-a odegrała farsę „Zareczyzny na plantacjach”.

Udział kobiet był bardzo liczny, bo ok. 30 proc. zebranych. Uchwalono rezolucję, popierającą bez zastrzeżeń postanowienia, wnioski i prace tow. posłów Sejmu.

KOBIECY PRACUJĄCY ZAPISUJĄ SIĘ MASOWO DO KLUBU!

Pierwsza lekcja odbędzie się w środę, dnia 4 lipca. Zapisy i oględziny przez lekarki w poniedziałek 2.VI i wtorek 3.VI od 7 do 9 wiecz. w Podchorążówce (Aleje Ujazdowskie 1-3, II piętro).

Kobiety pracujące zapisują się masowo do Klubu!

ANGIELSCY NAUCZYCIELE W WARSZAWIE

Do Polski przyjeżdża grupa nauczycieli angielskich szkół powszechnych, średnich i wydziałowych w liczbie 26 osób. Wszyscy ci nauczyciele wprowadzili w swoich szkołach system daktonski i przywożą ze sobą dwadzieścia kilka referatów na temat pracy systemu Daktona przy nauczaniu różnych przedmiotów i w szkołach różnego typu. Poza tem przywożą ekspozaty.

Góście z Anglii będą bawili w Warszawie od 5 do 8 sierpnia włącznie. Referaty wygłaszane po angielsku będą streszczane po polsku.

Co słychać na świecie?

KRONIKA TELEGRAFICZNA ZWYCIĘSKI STRAJK CUKROWNIKÓW W SZWECJI

Trwający od trzech miesięcy strajk 3 tysięcy robotników cukrowniczych został zakończony. Przemysłowcy zgodzili się na wszystkie żądania robotników.

DEMOKRATYCZNY KANDYDAT NA PREZYDENTA STANÓW ZJEDN.

Kongres partii demokratycznej w Houston w stanie Texas wysunął jako swego kandydata na stanowisko prezydenta Stanów Zjednoczonych, gubernatora Nowego-Yorku, Smitha.

TRAGICZNY WYPADEK W PORCIE GDANSKIM.

W porcie gdańskim, wydarzył się tragiczny wypadek. Maszynista kranu portowego, niejaki Bene Lange, wdrapując się na wieżach kranu, celem przymocowania żelaznej drabinki, spadł wprost pod koła nadjeżdżającego pociągu. Pociąg obciął mu obie nogi powyżej kolan. Lange zmarł w drodze do szpitala.

SZEŚCIORACZKI.

Z Kairu donoszą, iż w Egipcie jedna kobieta powiła naraz 6-cioro dzieci: 4 dziewczynki i 2 chłopców.

JAK CENIA W AMERYCE DZIEŁA CONRADA?

W Londynie odbyła się niedawno licytacja publiczna 21 dzieł Conrada, należących do zbiorów prywatnych mr. Hodgsona. Były to pierwsze, oryginalne wydania wcześniejszych utworów znakomitego pisarza; niektóre tomy zaopatrzone były w jego dedykację własnoręczną. Pierwsze, rzadkie już dzisiaj wydanie „Cance” z r. 1913, z dedykacją autora, zostało nabyte przez bogatego bibliofila z Filadelfii za cenę 16.000 złotych (400 funtów). Wydanie „A Set of Six” z r. 1908 osiągnęło cenę 3.600 złotych, którą dał pewien bankier z New Yorku. W sumie za wszystkie 21 tomów Conrada osiągnięto przy licytacji sumę 46.000 złotych.

IDŹ DO
BARU
przy restauracji
„GASTRONOMJA”
wejście od Al. 3 Maja.
CENY NISKIE.

TELEGRAMY

TWORZENIE RZĄDU W NIEMCZACH

TOW MÜLLER — FRANKEN PROSI O 24 GODZINNĄ ZWŁOKĘ

Berlin, 26 czerwca. (A. W.). Poseł tow. Müller Franken miał dziś wieczorem przedłożyć prezydentowi Rzeszy listę nowego gabinetu, jednakże nie mógł tego uczynić z powodu braku decyzji ze strony centrum a właściwie ze strony dr. Wirtha, który nie chce przyjąć teki ministerstwa komunikacji i żąda dla siebie portfelu o wybitniejszym charakterze politycznym. Możliwym jest,

że dr. Wirth otrzyma tekę sprawiedliwości. Poseł Müller prosił prezydenta Hindenburga o odroczenie przedłożenia listy gabinetu o 24 godzin. Równocześnie z utworzeniem nowego gabinetu stanowisko podsekretarza stanu miałby objąć dr. Brecht, usunięty z tego stanowiska przez ostatni gabinet, na życzenie niemiecko - narodowych.

DOTYCHCZASOWE KANDYDATURY

Berlin, 26 czerwca. (PAT). W ciągu wczorajszych rokowań załatwiona została przez posła Müllera sprawa obsady 7 tek na ogólną liczbę 12-tu. Jako obsadzone ostatecznie uchodzą stanowiska: kanclerza, którym zostaje poseł tow. Herman Müller, ministrów — Spraw Wewnętrznych: tow. Severing; Finansów tow. Hilferding; Spraw Zagranicznych — Stresemann (niemiecka partia ludowa), Gospodarki — Curtius (niemiecka partia ludowa), Reichswehry — gen. Groener (bezpартyjny), Poczta —

Schaetzel (bawarska partia ludowa).

Berlin, 26 czerwca. (PAT). Jak donosi „Acht Uhr Abendblatt“ ostatnia koncepcja z godz. 5 p.p. przewidywała, że b. kanclerz Wirth obejmie tekę terytorijów okupowanych z tem, że kompetencje tego Ministerjum rozciągnęłyby się także na wszystkie kwestje, dotyczące obszarów pogranicznych zachodnich i wschodnich, oraz połączone z urzędem wicekanclerza. Pos. von Guernard miałby objąć natomiast Min. Wyższ.

EKSPEDYCJE RATUNKOWE

Oslo, 26 czerwca. (A. W.). Wszystkie znajdujące się na Spitzbergu ekspedycje, wysłane na poszukiwania gen. Nobila rozpoczęły obecnie wspólną akcję, celem odszukania resztki załogi „Itali“. W tym celu udają się trzy wielkie wodno-łajpawce: włoski, szwedzki i fiński, wyposażone w płazy, do kanału Hinloppe. Piloci tych samolotów odbyli dziś na pokładzie „Citta de Milana“ narady nad szczegółami ekspedycji.

Równocześnie przygotowuje się wielką ekspedycję ratunkową w celu od-

szukania Amundsena. Rząd norweski przygotował wielki okręt polarny, który prowadzić ma znany badacz okolic podbiegunowych Sverdrup. Na okęcie ma być kilka psich zaprzęgów, które będą wysłane na wschód od Tromsø w kierunku, w którym odleciał samolot Amundsena. Przypuszczają, że Amundsen spadł na morze, rzeczoznawcy jednak żywią nadzieję, że aeroplan jego będzie się mógł utrzymać na wodzie przez 14 dni.

WYROK W PROCESIE BELI KUHN

Wiedeń, 26 czerwca. (PAT). Dziś rozpoczął się ten proces przeciwko byłemu węgierskiemu komisarzowi ludowemu Beli Kuhnowi oraz 2 jego towarzyszyom, a mianowicie kupcowi Jerzemu Meierhofferowi i sekretarce prywatnej Beli Kuhna, Ilonie Breuer, z powodu brania udziału w tajnych związkach. Wszyscy obecni na sali musieli się poddać ze względów bezpieczeństwa rewizji osobistej.

Bela Kuhn zeznał, iż przybył do Wiednia ze względu na sytuację węgierskich robotników. Bezpośrednim powodem przybycia jego był list jednego z jego przyjaciół, że Węgrzy planują tajny układ z Włochami i że węgierski sztab generalny opracował plan, w którym znajdują się już zupełnie konkretne dane w

sprawie połączenia Węgier z Włochami. W związku z tem, chciał on zreorganizować węgierską partję komunistyczną, ale nie miał żadnego kontaktu z robotnikami austriackimi.

Późnym wieczorem zapadł wyrok, mocą którego Bela Kuhn skazany został za popieranie tajnych związków, za przekroczenie zakazu powrotu do Austrii oraz fałszywe zameldowanie się na trzy miesiące ścisłego aresztu zastrzeżonego jednym dniem w miesiącu postu, oraz wydalenie z granic Austrii. Ilonę Breuer skazano na 1 miesiąc ścisłego aresztu i wydalenie z granic Austrii. Meyerhoffa uwolniono całkowicie. Beli Kuhnowi wliczono do kary 2 miesiące więzienia śledczego.

DYMISJA AUSTRACKIEGO MINISTRA SPRAWIEDLIWOSCI

Wiedeń, 26 czerwca. (PAT). Afera Beli Kuhna spowodowała dymisję austriackiego ministra sprawiedliwości Dinghoffera, męża zaufania stronnictwa narodowo - niemieckiego. Klub niemiecko - narodowy zaprotestował mianowicie przeciwko decyzji ministra sprawiedliwości odmawiającej wydania Beli Kuhna w ręce władz węgierskich. Osob-

na deputacja tego klubu zjawiała się w tej sprawie u kanclerza Sejmu, który jednak oświadczył, że solidaryzuje się w zupełności ze stanowiskiem ministra sprawiedliwości. W międzyczasie minister Dinghoff, bawiący na kuracji w Karlsbadzie, zgłosił telegraficznie dymisję.

NACJONALISCI NIEMIECCY W GDANSKU PRZECIW ZARZĄDZENIOM SENATU

Gdańsk, 26 czerwca. (PAT). Dotychczasowy kierownik radiostacji gdańskiej, b. zawodowy oficer armji pruskiej, został przed kilku dniami na zarządzenie senatu wolnego miasta zwolniony ze swego stanowiska z tem uzasadnieniem, że, jako pobierający emeryturę, nie może mieć zatrudnienia w służbie publicznej, jak długo są bezrobotni. Zarządzenie to wywołało ogromne wzburzenie w tutejszych kołach nacjonalistyczno - niemieckich. Frakcja poselska tego obozu zgłosiła niezwłocznie w sejmie gdańskim interpelację, domagającą się cofnięcia wspomnianego zarządzenia senatu, a w dalszym ciągu uchwalenia

rezolucji, polecającej senatowi, aby odrzucił wszystkie wnioski w kierunku zwolnienia b. oficerów zawodowych, bez względu na to, czy pracują w urzędach W. M. czy też w zakładach prywatnych. Rezolucja ta została przez Sejm odrzucona głosami wszystkich stronnictw z wyjątkiem nacjonalistów niemieckich. Wobec tego tutejsze koła nacjonalistyczno - niemieckie zwróciły się do związku b. oficerów w Gdańsku, a także i w Rzeszy niemieckiej nakłaniając je do interwencji i protestu u Senacie W. M. z powodu tego rzekomego pokrzywdzenia i upośledzenia b. zawodowych oficerów niemieckich i pruskich.

W JUGOSŁAWII

SPRAWA RATYFIKACJI KONWENCJI Z NETTUNO

Białogród, 26 czerwca. (PAT). „Pravda“ stwierdza, że Skupczyna zostanie zwołana w początkach lipca, celem ratyfikacji konwencji z Nettuno. Wiado-

mość ta wywołała w kołach opozycji wielkie wzburzenie. Opozycja podejrzewa, że Rząd pragnie ratyfikację tę przeprowadzić bez udziału opozycji.

PROCES SZACHTYNSKI

Moskwa, 26 czerwca. (PAT). Tass. Przesłuchiwany ostatnio w procesie szachtynskim inż. Skorutto złożył pismo oświadczenia, w którym zeznaje, że był jednym z organizatorów ośrodka moskiewskiego, który stworzył organizację sabotażową w przemyśle węglowym.

wym. Ośrodek ten był finansowany przez byłych właścicieli kopalni, zamieszkałych w Paryżu.

Również inż. Rabinowiczowi dowiedziono, iż był on jednym z kierowników ośrodka moskiewskiego.

„PRACUJ JAK KOŃ I NIE SKARŻ SIĘ!“

Figura Antoni pracował w charakterze mechanika w młynie w Rosoczu (własność M. Kurzawińskiego); zawarł umowę roczną. Ponieważ Kurzawiński zmuszał Figurę do kilkunastogodzinnej pracy, przeciw czemu Figura protestowała — zwolniono go z pracy i odmówiono zapłacenia za nadobowiązkowe godziny pracy.

Na skutek wniesionego zażalenia — Inspektor pracy 29 obwodu obiecał zastosować wobec Kurzawińskiego grzywny za łamanie ustawy o 8-mio godzinnym dniu pracy, natomiast Figura wniosła skargę do Sądu Pokoju w Białej Podlaskiej o wypłacenie mu za nadobowiązkowe godziny.

Na rozprawie sądowej w dniu 22 bm. sędzia Bazyliczek sprawę umorzył, oświadczając Fugurze, że „je powinien pracować jak koń i ile sił wystarczy i nie skarżyć się“.

Kiedyż wreszcie Min. Sprawiedliwości zwróci uwagę na sędziego Bazyliczka, który kwestjonuje obowiązującą ustawę o 8-mio godzinnym dniu pracy.

INSTYTUT I MUZEUM KONSTRUKCJI LOTNICZYCH

Zarząd Główny L. O. P. P. uchwalił stworzyć Instytut i Muzeum konstrukcji lotniczych.

Nowa ta placówka będzie miała na celu pracę twórczą konstrukcyjną przez budowę i badanie konstrukcyjnych lotniczych prototypów. Udatne prototypy będą oddawane przemysłowi polskiemu.

Z Instytutem będzie związane muzeum w celu ułatwienia naszym konstruktorom pracy, przez gromadzenie wykonanych udatnych elementów konstrukcyjnych, modeli, typowych rysunków wykonawczych i t. p.

ROZWÓD KSIĘCIA KAROLA

Na skutek skargi księżny Heleny Rumuńskiej, matki małoletniego króla Michała, małżeństwo jej z księciem Karolem zostało unieważnione.

KSIEŻNA HELENA RUMUŃSKA.

KSIAŻĘ KAROL.

ZARZĄD SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ „DOMY SPÓŁDZIELCZE“

podaje do wiadomości swych członków, że w czwartek 12 lipca b. r. w lokalu Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych przy ul. Czerwonego Krzyża 20 odbędzie się nadzwyczajne Walne Zgromadzenie o godz. 5 po poł. w terminie pierwszym, w razie zaś nieprzysięcia dostatecznej ilości członków, w tym samym lokalu i w tym samym dniu o godz. 6 po poł. w terminie drugim, z następującym porządkiem obrad:

1) Odczytanie protokołu ostatniego Walnego Zgromadzenia, 2) Zmiana niektórych §§ Statutu, 3) Potwierdzenie uchwały Walnego Zgromadzenia z dn. 26 XI 26 r. poz. III w sprawie uprawnienia Zarządu i zatwierdzenie kupna placu przy al. 3-go Maja, 4) Odczytanie listu Związku Rewizyjnego z dnia 25 I 28 r. Lr. dz. 501/W. L. 5) Upoważnienie Zarządu do przewłaszczenia nieruchomości już wybudowanych na rzecz poszczególnych członków Spółdzielni.

WIADOMOSCI Z CAŁEGO KRAJU

Łódź

OSTRY ZATARG W FABRYCE POZNANSKIEGO.

(A. W.). W przedalni fabryki T-wa L. K. Poznański wybuchł ostry zatarg na tle skasowania pomocy przy wrzuceniarkach. W ubiegły piątek robotnicy i robotnice przedalnię porzucili pracę.

W inspektoracie pracy, pod przewodnictwem p. inspektora Niepokojczyckiego, odbyła się konferencja porozumiewawcza, która dała wynik ujemny. Przedstawiciele związków kategorycznie odrzucili projekt dyrektora Wolczyńskiego powołania do życia komisji mieszanej, która ustaliła, czy praca wrzeciarierek bez obsługi jest możliwa, czy nie.

Dziś odbędzie się walne zebranie strajkujących robotników, na którym zostanie powzięta decyzja co do dalszej akcji.

PRZETARG NA BUDOWĘ KOLONII MIESZKANIOWEJ.

Magistrat zatwierdził warunki przetargu na budowę kolonii mieszkaniowej na Polesiu Konstantynowskim. Między innymi zastrzeżono zostało, że do robót mają być przyjmowani pracownicy miejscowi, t. j. mieszkający w Łodzi przynajmniej od 6 miesięcy, oraz, że materiały, zakupowane na budowę, muszą być pochodzenia krajowego.

Jako termin wyprowadzenia budynków pod dach, przewidziany jest dzień 15 grudnia b. r. Na temże posiedzeniu Magistrat zatwierdził projekt budowy jeszcze w roku bieżącym 3 nowych linii tramwajowych, które będą miały ważne znaczenie komunikacyjne.

ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO W MIEJSKICH SZKOŁACH ZAWODOWYCH I WIECZORNYCH.

W sali Teatru Miejskiego odbyło się uroczyste zakończenie roku szkolnego w miejskich szkołach zawodowych i wieczornych powszechnych. Szkoły te ukończyło około 800 młodzieży.

Dziedzice

STRAJK W FABRYCE METALI

Usiłowania zapobieżenia strajkowi ze strony Związku nie doszły do skutku, albowiem inspektor fabryki odmówił przyjęcia sekretarza Związku, którego on nie uznaje. Strajk objął wszystkich robotników. Pozostała tylko obsługa złożona z dwóch ludzi, dla utrzymania wody i elektryczności, której brak odczułoby i sami robotnicy, ponieważ wielu z nich zajmuje mieszkania fabryczne.

WARSZAWA ROBOTNICZA

SOWIECKA MISJA HANDLOWA W WARSZAWIE A ROBOTNICZE ZWIĄZKI ZAWODOWE

Strajk tragarzy przy wyladowywaniu ryb z Rosji Sowieckiej

(Wczoraj otrzymaliśmy następujący komunikat Zarządu Oddziału III Związku Zawodowego Transportowców.

Od dłuższego już czasu robotnicy w Warszawie, byli zatrudnieni w Handlowej Misji Sowieckiej na dworcu Warszawskim Wschodnim przy wyladowywaniu ryb, przywożonych z Rosji sowieckiej.

W poniedziałek, dn. 25 b. m., kierownik składów misji oświadczył robotnikom prosto, że... nie będą już pracować w sowieckiej misji handlowej.

Robotnicy odpowiedzieli na to że są członkami Związku Zawodowego, wobec czego niech sowiecka misja załatwi tę sprawę za pośrednictwem Związku.

Kierownik składów odezwał się wówczas: „Sprawa ta u nas jest już załatwiona i nic tu nie pomoże!“

Robotnicy zwrócili się do Związku o

interwencję, z powodu niczym niezasadzonego wyrzucenia ich z pracy.

Zaraz po otrzymaniu powyższej wiadomości, Zarząd Oddziału Z. Z. T. wybrał delegację, która udała się do misji sowieckiej; ale tam... odmówiono przyjęcia jej!!

Po interwencji sekretarza Oddziału tow. Lipszyca, ukazał się nareszcie p. Litwinow i powiedział: „Sprawa tragarzy jest u nas załatwiona i ze Związkiem nie mamy żadnych interesów“ (!!!) A jeden z „towarzyszów“ komunistów dodał: „Damy sobie radę ze związkami bundowskimi“.

(Po otrzymaniu sprawozdania delegacji Zarząd III Oddziału Z. Z. T. postanowił ogłosić strajk na wszystkich stacjach przy wyladowaniu ryb z Rosji Sowieckiej.)

WYCIECZKA T. U. R. NAD MORZE DO SZWAJCARJI KASZUBSKIEJ

Wycieczka Zarządu Głównego TUR. udaje się na 8 dni nad Morze (Gdynia, Hel, Orłowo, Oliwa, Gdańsk, Sopot) i do Szwajcarji Kaszubskiej, t. j. do Kartuz i na Wieżycę (na Pojezierze Kaszubskie).

Wycieczka wyrusza 30 b. m. wieczorem godz. 18.50 poc. na Bydgoszcz do Gdyni. W programie wycieczki jest m. in. zwiedzenie portu w Gdyni, jazda statkiem na Hel, zwiedzenie wybrzeża

morskiego od Gdańska po Wielką Wieś.

Lista uczestników zamknięta (około 50 osób). Każdy uczestnik (ka) winien posiadać bezwarunkowo dowód osobisty lub urzędniczą legitymację (legitymacje inne — samorządowe, Kas Chorych nieważne). Wycieczkę prowadzi tow. poseł Z. Piotrowski, członek Zarządu Główn. TUR. Regulamin wycieczki wysłane pocztą.

PROJEKT ZMIANY UPOSAŻEN URZĘDNIKÓW GDANSKICH

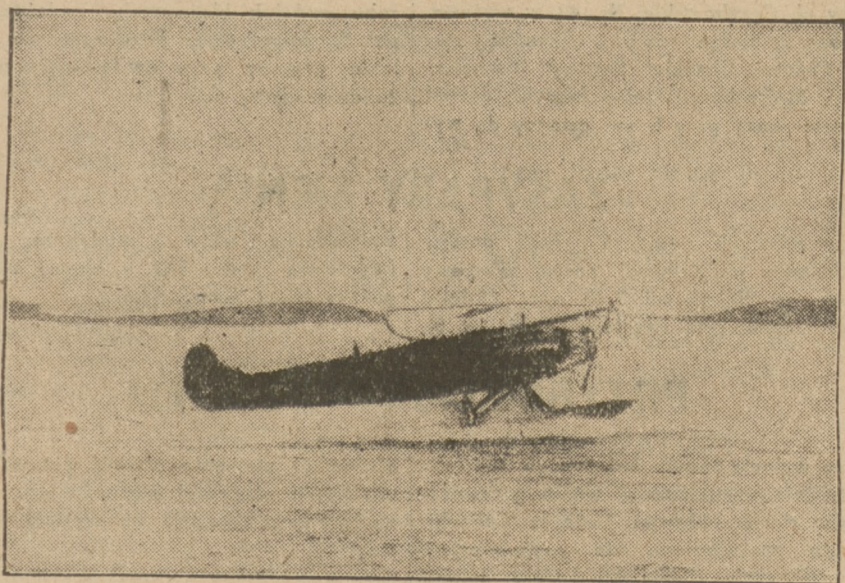
Gdańsk, 26 czerwca. (PAT). Senat W. M. przedłożył dzisiaj sejmowi gdańskiemu projekt ustawy o reformie uposażeń urzędników W. M. Obowiązująca dotąd ustawa o uposażeniu urzędników, oparta na ustawie pruskiej i niemieckiej, przyznawała urzędnikom gdańskim, w porównaniu do urzędników pruskich i niemieckich, szereg przywilejów.

Obecnie Senat gdański uważa za rzecz konieczną dostosowanie pobo-

urzędników gdańskich do pobo-urzędników pruskich i niemieckich. Przedłożony projekt sprowadza pewne obniżenie pobo-urzędników, a zarazem znosi wszystkie specjalne przywileje.

Celem złagodzenia najbardziej ostrych przepisów nowej ustawy, przewiduje ona dla wszystkich urzędników, którzy znajdowali się w służbie w dn. 31 marca r. b., dodatek wyrównawczy do nowych pobo-

LOT KOBIETY PRZESZ ATLANTYK

Samolot „Friendship” (t. zn. Przyjaźń) na którym panna Earhart dokonała swego lotu.

CO USŁYSZYMY PRZESZ WARSZAWSKIE RADJO?

DZIŚ.

13.00. Sygnał czasu, hejnał z wieży Mariackiej w Krakowie, komunikat lotniczo-meteorologiczny. 13.10 — 15.00. Przerwa. 15.00. Komunikaty oraz nadprogram. 15.20 — 16.00. Przerwa. 16.00 — 16.25. Odczyt p. t. „Kolonje robotnicze”. 16.25 — 16.40. Nadprogram, komunikaty. 16.40 — 17.05. „Skrzynka pocztowa”. 17.05 — 17.20. Przerwa. 17.20 — 17.45. Odczyt p. t. „Zwierzęta domowe, a zdrowie ludzkie”. 17.45 — 18.15. Program dla młodzieży. Transmisja z Krakowa. 18.15 — 18.55. Koncert popołudniowy orkiestry P. R. pod dyr. J. Ozimińskiego. 18.55 — 19.05. Przerwa. 19.05 — 19.15. Komunikat rolniczy. 19.15 — 19.35. Rozmaitości. 19.35 — 20.00. Odczyt p. t. „Wycieczki w Tatry i Pieniny”. 20.00 — 20.30. Odczyt p. t. „Prezydent Raymond Po'ncaré” z cyklu „Mężowie stanu” — wygl. tow. sen. Stanisław Posner. 20.30. Koncert wieczorny, transmisja z Poznania. W przerwie biletów „Messenger Polonais” w języku francuskim. 22.00 — 22.05. Sygnał czasu, komunikat lotniczo-meteorologiczny. 22.05. Komunikaty P. A. T., policyjne, sportowe, nadprogram.

JUTRO.

13.00. Sygnał czasu, hejnał z wieży Mariackiej w Krakowie, komunikat lotniczo-meteorologiczny. 13.10 — 15.00. Przerwa. 15.00. Komunikaty: meteorologiczny, gospodarczy, nadprogram. 15.20—16.00. Przerwa. 16.00 — 16.25. Odczyt p. t. „O zawołanie artysty-plastyka”. 16.25 — 16.40. Komunikat harscerski. 16.40 — 17.05. Odczyt p. t. „Typy radiostacji nadawczych — iskrowa, łukowa, maszynowa”. 17.05 — 17.20. Przerwa. 17.20 — 17.45. „Wśród książek” — przegląd najnowszych wydawnictw. 17.45—

18.25. Odczyty: a) prof. Herbaczewskiego „O współczesnej literaturze litewskiej”, b) recytacje Tad. Bocheńskiego, utwory: Stobnicka, Kruszeńskiej i Maliszewskiej. 18.25 — 18.55. Przemówienie okolicznościowe i odczyt p. t. „Radio w wojsku”. 18.55 — 19.05. Przerwa. 19.05 — 19.15. Komunikat rolniczy. 19.15 — 19.35. Rozmaitości. 19.35 — 20.00. Odczyt p. t. „Zasady subwencjonowania organizacji rolniczych”. 20.00 — 20.15. Przerwa. 20.15. Koncert „Kie try Filharmonji Warsz. organizowany wspólnie z Polskim Radjo. 22.00 — 22.05. Sygnał czasu, komunikat lotniczo-meteorologiczny. 22.05. Komunikaty: P. A. T., policyjne, sportowe, nadprogram. 22.30—23.30. Transmisja muzyki tanecznej.

SYLWETKI WSPÓŁCZESNYCH MĘŻÓW STANU W RADJO.

Dziś wice-marszałek Senatu, tow. Stanisław Posner rozpoczął miał cykl odczytów „O współczesnych mężach stanu”. Cykl ten jednakże rozpocznie się dopiero w jesieni, zaś jutrzejszy odczyt tow. Stanisława Posnera poświęcony będzie zagadnieniu kodyfikacji prawa polskiego.

PROF. HERBACZEWSKI W AUDYCJI LITERACKIEJ.

Jutro o godz. 17.45 usłyszą radiosłuchacze prof. Uniwersytetu Kowieńskiego, znanego propagatora zbliżenia polsko-litewskiego Józefa Albina Herbaczewskiego, który mówił będzie o „Współczesnej literaturze litewskiej”.

Drugą część audycji literackiej wypełnią recytacje utworów Słobodnika, Kruszeńskiej i Maliszewskiej w interpretacji speakerki radiostacji warszawskiej, Tadeusza Bocheńskiego.

WYCIECZKA T. U. R. W PIENINY

KILKA WOLNYCH MIEJSC.

Wycieczka zwiedzi Kraków, Wieliczkę (Saliny), Nowy Targ. Odbędzie jazdę łódkami od Nowego Targu do Krościenka, po drodze zwiedzi Czorsztyn. Następnie odbędzie ekskursję na Trzy Korony do Czerwonego Klasztoru i na czeską stronę, na Sokolicę i Czertezik. Zwiedzi Szczawnicę. Przez Wielki Rogacz podąży do Nowego Sącza. Powrót dnia 6-go lipca rano.

Wyjazd z Warszawy w czwartek o godzinie 9 min. 30 wieczór. Zbiórka na Dworcu Głównym w sali sprzedaży biletów po lewej stronie przy budce o godzinie 8 min. 30 punktualnie. W Koiuszkach pociąg staje o godzinie 12 w nocy; towarzysze więc łódcy, którzy nie chcą przyjeżdżać do Warszawy, mają wyjechać z Łodzi pociągiem o godz. 8 min. 13.

Bilety dla wszystkich bierze się z Warszawy.

TEATR NOWOŚCI — Bieleńska 5. KUPON na BEZPŁATNY BILET

na Wielką, szlagierową rewję

„JA PANA TEŻ...”

KAŻDY kupujący bilet normalny, otrzymuje drugi bilet BEZPŁATNIE. Codziennie dwa przedstawienia o godz. 8 i 10 wieczorem.

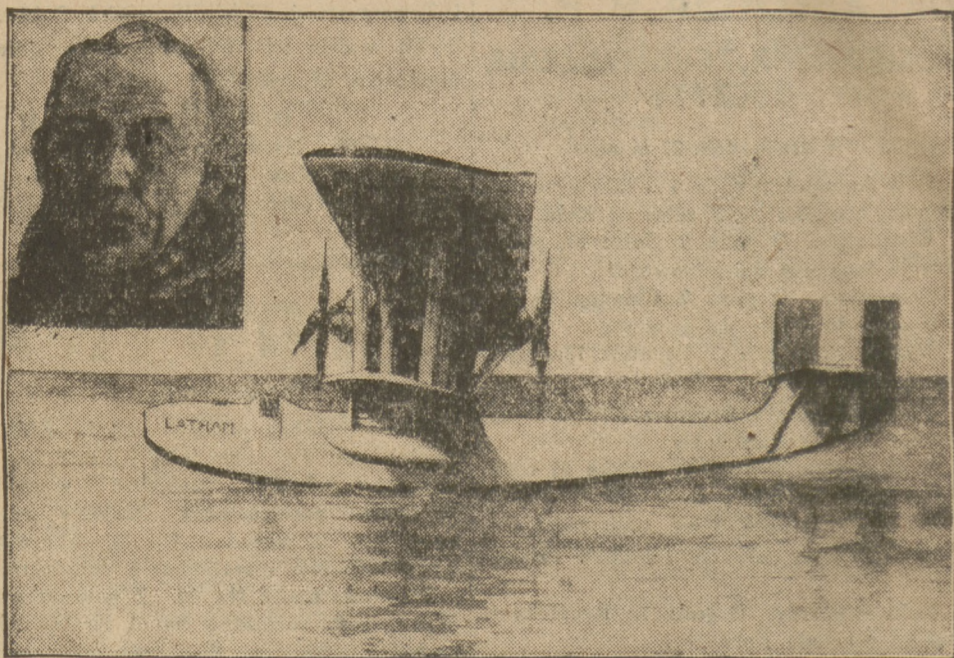
Dla wygody, publiczność wpuszcza się po każdej przerwie.

MORDERSTWO W PARLAMENCIE

Podczas obrad w Skupstwie belgradzkiej doszło do gwałtownej scysji, podczas której przedstawiciel partii rządowej Rakicz zabił strzałem rewolwerowym bratanka wodza opozycji Stefana Radicza (na lewo), a samego Pawła Radicza (na prawo) ciężko postrzelił. Poza tym zabójca ranił ciężko trzech posłów z partii opozycyjnej.

GDZIE JEST AMUNDSEN?

Wobec braku wiadomości o francuskim hydroplanie „Latham” (na zdjęciu), na którym Amundsen (z lewej strony) poleciał na pomoc „Italji”, w Norwegii zapanował żywy niepokój o życie wielkiego podróżnika.

TEATR I MUZYKA

Dziś w teatrach miejskich

Wielki

o 8-ej „Sprzedana naręczona”

Narodowy

o 8-ej „Ogień sztuczny”

Letni

o 8-ej „Sekretarka pana prezesa”

Teatr Narodowy. Dziś i jutro „Ogień sztuczny”.

Teatr Letni. Dziś powtórzenie premiery „Sekretarka pana prezesa”.

Teatr Polski. Codziennie „Broadway”.

Teatr Mały. Codziennie „Świt, dzień i noc”.

Teatr Nowości. Dziś ostatni raz „Ja pana też”.

Jutro premiera wielkiej rewii amerykańskiej „Warszawa — New York” z udziałem: Zuli Pogorzelskiej, Jaminy Sokolowskiej, Szczawińskiego i in. Zespół Kosztuski.

Głównie zwięźszony do 36 osób. Nowe dekoracje i efektowne kostiumy dopełnią całości, nad którą czuwa: Ojra-Wojciechowska.

M. Domosławski, E. Kosztuski. Premiera iu trwana będzie oryginalną muzyką kompozytorów amerykańskich.

Teatr Praski. Jutro „Uciełka mi przepiękna”.

Teatr Morakie Oko (Jasna 3). Dziś 75-te przedstawienie „Tęgo jeszcze nie było”.

„Czerwony As”. Dziś i dni następnych „Wszystko na opak”.

TEODOR DOSTOJEWSKI

POTULNA.

(Opowieść fantastyczna).

Przekład Józefa Brauna.

OSWIADCZYN.

II.

Wszystkich szczegółów, których się o niej dowiedziałem, było niewiele, — można je streścić w kilku słowach: — rodzice jej umarli już bardzo dawno, trzy lata temu, ona zaś znajdowała się pod opieką złych ciotek. Mało jest właściwie nazwać je złymi. Jedną z nich — wdowa, obarczona liczną rodziną — szczęśliwym drobnych dzieł; drugą — wstrętna, stara panna. Obie wstrętne. Ojciec jej był urzędnikiem, ale niezbyt wysokiej rangi, — na dobitkę szlachcic nierodowy — słowem takie szlachcic nierodowy — słowem wszystko było mi na rękę. Byłem jak gdyby z wyższego towarzystwa: — w każdym razie byłem podkapitanem w rezerwie eleganckiego pułku, szlachcicem, rodowym, niezależnym i t. d. — to zaś, że miałem lombard, to ciotki mogły się do tego conajmniej z szacunkiem odnosić. U ciotek mieszkaliśmy przez trzy lata jak gdyby w niewoli, ale mimo to zdolała gdzieś zdać egzamin, udało jej się zdać mimo całodzienną, katorżniczą pracę — świadczyło to przecież o dążeniu do czegoś wyższego, szlachetniejszego! Cenilem to w niej najbardziej, dlatego właśnie chciałem się z nią żenić. A zresztą, co ja tu znaczę — niewarto... Nie o mnie tu przecież idzie! Uczyla dzieci ciotki, szyła bieliznę, a w końcu nietylko bieliznę szyła, podłogi szorowała... Były ją prosiły, każdy kęs wymawiała. Skończyły wszystkie

na tem, że postanowiły ją sprzedać. Tu, — opuszczę w tem miejscu cały szereg brudnych szczegółów. Opowiadała mi potem o wszystkim dokładnie. Przeglądał się temu przez cały rok gruby sklepikarz z sąsiedztwa, niebylejaki sklepikarz: — posiadał dwa sklepy kolonialne... Zdażył już był dwie żony wysłać na tamten świat i szukał trzeciej — ją właśnie wybrał: „spokojne, wyrosłe w biedzie, ja się zaś żenię dla sieroty”. Miał rzeczywiście dzieci. Posłał swatów, zaczął się umawiać z ciotkami, — miał na dobitkę pięćdziesiąt lat z okładem... Dziewczyna była w rozpacz. Dlatego właśnie zaczęła do mnie przychodzić z zastawami, aby się ogłaszać w „Głosie”. Jęła prosić ciotki, aby jej dały nieco czasu do namysłu. Udzieliły jej raz jeden, nie chciały dać więcej, zagryzły poprostu: „Same nie mamy czego do ust włożyć, a tu jeszcze niepotrzebna gęba”. Wiedziałem o tem wszystkim jeszcze uprzednio; po scenie zaś rannej u mnie, zdecydowałem się... Wieczorem tego dnia przyjechał kupiec, przywiózł ze sklepu funt cukierków za pół rubla. Bawiła go rozmowa. Wywołałem z kuchni Łukęję i kazałem zakomunikować paniencę, że czekam w bramie i chcę jej coś powiedzieć bez zwłoki. Z siebie byłem zadowolony. Cały dzień byłem wogóle rad.

Odrzuć w bramie, zdumionej już tem, że ją wywołał i nie krepując się obecnością Łukęji, oświadczyłem, że będę sobie poczytywał za szczęście i zaszczyt... Po drugie prosiłem, aby się nie dźwiała oświadczyć w tej formie w bramie: — „jestem prosty człowiek i świadom stanu rzeczy”.

I nie kłamałem bynajmniej, że jestem prosty. Zresztą po co tu o mnie gadać, niewarto... Mówiłem zaś nietylko grze-

cznie t. j. przedstawiając się jako człowiek dobrze wychowany, ale zarazem oryginalnie, co jest rzeczą najwęższą. Czyż grzech przyznać się do tego? Chcę siebie sądzić i — sądzę. Powinienem mówić **pro** i **contra** — mówię. I później wspominałem o tem z rozkoszą, chociaż może to i głupie: — oświadczyłem jej wtedy poprostu i bez żadnego zażenowania, że po pierwsze nie jestem zbyt utalentowany, nie jestem zbyt dobry, niezbyt mądry, dość tani egoista (pamiętam to wyrażenie, — ukułem je po drodze i spodobało mi się) i że bardzo, bardzo możliwe, iż posiadam wiele cech ujemnych i pod innymi względami. Wszystko to zostało powiedziane z pewnego rodzaju dumą — wiadomo, jak się mówi w takich wypadkach... Miałem oczywiście tyle taktu, że wyliczywszy uczciwie wszystkie swoje wady, przemilczałem zalety. Nie dodałem: „ale natomiast mam to i to”. Wiedziałem, że się wciąż boi, ale nie łagodziłem barw, mało tego, widząc, że się lęka, umyślnie przejaśniałem... Oświadczyłem jej poprostu, że będzie syta, no, ale bałów, teatrów, strów nie będzie, — chyba w przyszłości, gdy dopnie celu. Ten surowy ton porwał mnie poprostu. Dodałem również, niby mimochodem, że jeśli się tem zajmuję t. j. utrzymuję lombard, to mam pewien cel, istnieje pewna przyczyna... Miałem prawo tak mówić: istniał naprawdę taki cel i taka przyczyna. Tak, moi państwo, ja sam przez całe życie, ze wszystkich sił nie znośiłem tego lombardu ale, w gruncie rzeczy, — chociaż śmieśniewie prawie sobie samemu zdania pełne zagadkowości — „mściłem się na społeczeństwie” rzeczywiście, rzeczywiście, rzeczywiście! W ten sposób szderstwo jej, rzucane mi rano w lombardzie, że „mszczę się, — było niesłuszne.

Gdybym jej był powiedział wprost, słowami: „Tak, mszczę się na społeczeństwie”, roześmiałyby się, jak zrana, i wypadłoby naprawdę śmiesznie. Ale, rzuciwszy mimochodem zagadkowe zdanie, podzielałem na wyobraźnię. Co do niej byłam już zresztą zupełnie pewny: wiedziałem, że gruby sklepikarz jest dla niej w każdym razie wstrętniejszy ode mnie i że tu w bramie zjawiam się jej w roli wybacwy. Rozumiałem to wszak dobrze. O, tak, podłość człowieka szczególnie dobrze rozumiem. Ale czy to była podłość? Jakże tu sądzić człowieka? Czy już jej nawet wtedy nie kochałem?

Posłuchajcie, państwo, ani słowa oczywiście nie powiedziałem o dobrodziejstwie, przeciwnie, przeciwnie: „to ja jestem obdarowany, nie pani”. Tak, wyraziłem się nawet słowami; nie powstrzymałem się i wypadło, być może, jakoś głupio, ponieważ spostrzegłem, że na chwilę zmarszczyła brwi. Ale wogóle wywarłem na niej korzystne wrażenie. Poczekajcie, państwo, jeżeli już ów cały brud przypomnieć, to powiem jeszcze o ostatniej podłości: stałem przed nią, a w duszy myślałem: „jesteś wysoki, zgrabny, dobrze wychowany i wreszcie, mówiąc bez fanfaronady, niebrzydki”. Oto, jakie myśli chodziły mi po głowie. Oczywiście, odrzuć w bramie powiedziałam mi — tak. Tak się biedaczka zamyśliła, tak się zamyśliła, że nawet zapytała: „no i cóż?” i nawet nie powstrzymałem się i zapytałem z galanterją: „no i jakże, łaskawa pani?”

— Niech pan chwilkę zaczeka — myślałem.

Miała wówczas taką poważną twarzyczkę, taką, że mógłbym już wtedy wyczytać. A przecież czułem się niemile dotknięty: „czyżby naprawdę — myślę — wybierała między mną a kupcem?”

Nie rozumiałem jeszcze wtedy! Niczego, niczego jeszcze wtedy nie rozumiał! Do dziś dnia nie rozumiałem! Pamiętam: Łukęja pobiegła za mną, gdy odchodziłem, zatrzymała na drodze i powiedziała naprędce: „Niech panu Bóg zapłać, że pan naszą kochaną paniencę bierze. Tylko niech jej pan tego nie mówi: — jest dumna...”

No tak, dumna! Prawdę mówiąc, bardzo lubię dumne... Dumne są wtedy zwłaszcza dobre, kiedy... kiedy się już nie wąpi o swojej nad niemi przewadze, nieprawdaż? O, podły, nikczemny człowieku! Ach, jakże byłem zadowolony! Wiecie, państwo, dziwiłem się bardzo, że, gdy stała w bramie, myślałem, aby mi w końcu odpowiedzieć tak, mogło jej przemknąć przez głowę: „Jeśli istnieje nieszczęście i tu i tam, to czy nie byłoby lepiej wybrać poprostu najgorsze t. j. grubego sklepikarza, — niech czemprędzej, pijany zatłucze na śmierć! Prawda? Jak państwo myśla, czy mogło jej to przejść przez myśl?

Tak, teraz nawet nie rozumiem, teraz również nie nie rozumiem! Dopiero co powiedziałem, że mogła tak pomyśleć: czy z dwójga nieszczęść wybrać gorsze t. j. kupca? A kto był wtedy dla niej gorszy: ja czy kupiec? Kupiec, czy właściciel lombardu, cytujący Goethego? To jeszcze wielkie pytanie! Jakże znów pytanie? I tego również nie pojmuje: odpowiedź leży tam na stole, ty zaś mówisz: pytanie! A zresztą niewarto o mnie mówić! Nie o mnie tu przecież idzie... Zresztą co teraz dla mnie znacz kwestia: o mnie idzie czy nie o mnie? Otóż tego nie mogę już w żaden żywy sposób rozstrzygnąć. Lepiejby było pojsć spać. Głowa boli...

(D. c. n.)

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.— Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEN: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy o 50 proc. taniej. Ogłoszenia tabelaryczne i fantazyjne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10 szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor naczelny MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI.

Redaktor odpowiedzialny MARJAN MURAWSKI. Wydawca RADA NACZELNA P. P. S. Odbito w druk. „Robotnika”, Warecka 7.